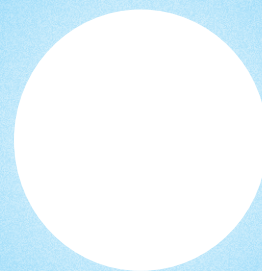

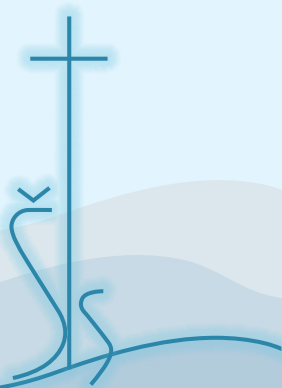
God. 2025./LV.

Br. 4/219

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevaka – Split, Lovret

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevnika – Split, Lovret

God. 2025./LV.

Br. 4/219

Sadržaj

Riječ uredništva.....	3
Riječ provincijske predstojnice	5

IZ GENERALATA

Plenarno vijeće 2026.....	6
Došašće 2025.....	7

IZ PROVINCIJALATA

Raspored duhovnih vježbi u 2026. godini	9
Najava Izvanrednog kapitula	10
Pripreme za Izvanredni kapitul.....	11
Obavijesti	12
Jubileji redovničkog života 2026.	13
Rođendani sestara 2026.	13

ZBIVANJA I OSVRTI

Hodočasnički koraci u rodnom mjestu s. Agneze Petroša.....	14
Zajedništvo mladih sestara Družbe	15
Dan molitve i zajedništva	18
Seminar za postulantkinje i novakinje	19
Roditelji pred Bogom Stvoriteljem.....	21
Adventska duhovna obnova za mlade	23

JEKA IZ AFRIKE

Posvećene ljubavlju onoga koji nas je prvi ljubio	25
---	----

BOŽIĆNE ČESTITKE

Božićne čestitke.....	27
-----------------------	----

NAŠI POKOJNICI

Rodbina sestara	33
Zahvale.....	33

PRILOZI

Ti si, o Gospode, ufanje moje (Ps 71,5).....	35
--	----

LIST DRUŽBE

Generalna kuća.....	41
Mariborska provincija.....	42
Splitska provincija.....	44
Misija u Demokratskoj Republici Kongu.....	46
Lemontska provincija.....	47
Mostarska provincija	50
Argentinsko-urugvajska provincija	51
Bosansko-hrvatska provincija	52
Paragvajska provincija	54
Rimska delegatura.....	55
Život – poslanje – svjedočenje	58
Odgoj i duhovno praćenje mladih	58

Riječ uredništva

Početak nove crkvene godine stavljamo se ponovno na put prisjećanja, promišljanja i življenja Božje povijesti spasenja. Liturgija nas uvodi u dublje shvaćanje vremena i događaja, stavljajući pred nas stvarnost nepresušne čežnje za dolaskom Kneza Mironosnog. Danas, kao i tijekom cijele povijesti, suha zemlja vapi za spasonosnom rosom s neba, koja jedina može donijeti plodnost njezinim brazdama i mir njezinim poljanama.

I nedavna događanja na razini Provincije, o kojima imamo priliku čitati u ovom broju provincijskog glasila, prožeta su duhom radosnog adventskog iščekivanja i odjecima promišljanja o nadi kojima je ova Sveta godina obilovala. *Božićni* broj *Odjeka* ujedinjuje nas međusobnim čestitanjem u božićnoj radosti, a *Listom Družbe* ostajemo povezane sa svim sestrama naše šire zajednice.

Slaveći Njegov dolazak usmjeravamo svoj pogled k nebu, u čežnji za konačnim, za ispunjenjem povijesti koje smo dio. Svjesne vremena koje prolazi, posvećivati nam je svaki trenutak trudeći se u njemu prepoznati *kairos*, milosni čas na spasenje nam darovan.

Čestit Božić i blagoslovljenu novu 2026. godinu žele vam

sestre iz Uredništva

Riječ provincijske predstojnice

Drage sestre!

Nalazimo se u radosnoj pripravi za proslavu Rođenja Spasitelja, a ujedno završavamo obilježavanje Jubilarne godine u kojoj smo posebno naglašavali hodočašće i milost oprosta. Vjerujem da smo u skrovitosti srca prikazivali molitve, moleći za sebe i druge.

Ulazeći u dubinu molitve i snagu Svete godine sigurno smo više puta dotaknule pitanje oprosta u našoj zajednici. Možda smo se nakratko s tim pitanjem sučelile, ali možda i ustuknule zbog zahtjevnosti sagledavanja sebe i svojih odnosa. Ponekad je jednostavnije biti u krugu ljudi izvan zajednice no jasno nam je da je, prije ili kasnije, potrebno zahvatiti zajednicu. Jesmo li u dubinama molitve spoznale i naš udio odgovornosti u odnosima prema sestrama? Ili smo dotaknuli samo jedan mali dio i napustili to razmišljanje, jer je naporno i zahtjevno? Iskustvo nam govori da je ponekad lakše udijeliti nekome oprost, nego staviti se pred ogledalo i razmatrati od koga nam je oprost tražiti. Naš se život odvija unutar zajednice te u konačnom polaganju računa Gospodinu nećemo moći izbjeći našu povijest, odnose, radost i žalost koju nosimo u srcu.

Izvan zajednice, u svojoj svakodnevici susrećemo mnoge ljude koji su poslani na naš životni put te tako postaju naši bližnji. Ljudi nas traže, trebaju naš savjet, upute, našu blizinu. Naše redovničko svjedočenje treba biti vidljivo i u konkretnim djelima milosrđa upućenima

Nama koji svakodnevno živimo redovnička obećanja, neka Gospodin udijeli ustrajnost i ojača volju kako bismo svima koji su poslani na naš put bili svijetli primjer gorljivog življenja kršćanskih vrednota u današnjem svijetu.

našim bližnjima. Pružanje djelotvorne pomoći čovjeku čini nas ispunjenima i zadovoljnim.

Pred nama je novi početak jedne crkvene godine koja neće biti jubilarna. Neće donijeti toliko hodočašća, slavlja i susreta, toliko prilika za potpuni oprost. Vrijeme pred nama je upravo ono vrijeme koje dolazi nakon slavlja, a to je vrijeme mira, ustrajnosti i skrovitog djelovanja.

Možda ćemo uspjeti sabrati sve dojmove ove godine koja nam je donijela plodonosne susrete, ushit i pjesmu za vrijeme hodočašćenja prema Svetim vratima. U danima pripreme naših srdaca za Rođenje Spasitelja razmatrajmo svoju ulogu u zajednici, kao i ulogu onih sestara koje su prije nas ostavile svijetle tragove u našoj Provinciji. Neka nam svakodnevica koja je od Boga poslana ne bude preteška da se ne bismo tu zadržale. Ustrajmo u molitvi koja je korijen, hrana i put prema konačnom cilju našega života. Za budućnost naše Provincije podržimo sve one koji su neodlučni na bilo koji Božji poziv. U tišini klanjanja u svojim zajednicama molimo za one koji će jednom pokucati na vrata posvećenog života.

Nama koji svakodnevno živimo redovnička obećanja, neka Gospodin udijeli ustrajnost i ojača volju kako bismo svima koji su poslani na naš put bili svijetli primjer gorljivog življenja kršćanskih vrednota u današnjem svijetu.

Svim sestrama želim mir i duhovnu radost u iščekivanju Rođenja Kristova, kao i tjelesno zdravlje i svako dobro u novoj 2026. godini!

s. Lidija Bernardica Matijević

IZ GENERALATA

Prot. n. 936/2025

Grottaferrata, 29. rujna 2025.

Predmet: Plenarno vijeće 2026.

*Provincijskim upravama i upravi Delegation
Svim sestrama Družbe*

Draga sestre!

Program Vrhovne uprave za razdoblje 2023.– 2029. predviđa slavlje Plenarnog vijeća Družbe 2026. godine; posljednje zasjedanje održano je 2014. godine u Mariboru pod geslom: “Bit ćete mi svjedoci sve do kraja zemlje” (Dj 1,8).

Dopisom Prot. br. 853/2025 od 19. svibnja 2025. pozvale smo provincijske uprave i upravu Delegation da nam pošalju prijedloge za temu ovog zasjedanje. O mjestu i vremenu održavanja Plenarnog vijeća raspravljale smo 18. lipnja 2024. na online sastanku Vrhovne uprave s provincijskim predstojnicama i predstojnicom Delegation.

Zahvaljujemo na primljenim prijedlozima, na temelju kojih smo u Vrhovnoj upravi odlučile da će se sljedeće zasjedanje Plenarnog vijeća održati od 16. do 29. kolovoza 2026. u Visokom (Bosna i Hercegovina) pod geslom: “Raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi” (2 Tim 1,6).

Prijedlozi tema usmjereni su na potrebu obnove našeg prvotnog poziva na posvećeni redovnički život, kako bismo mogle vjerodostojnije živjeti svoju karizmu i vlastitim životom svjedočiti veličinu Božje ljubavi. Smatramo da odabrano geslo uvelike obuhvaća sve predložene teme.

Radujemo se što će Bosansko-hrvatska provincija proslavom Plenarnog vijeća započeti trogodišnju pripremu za obilježavanje 100. obljetnice dolaska sestara u Bosnu. Stoga smo, u dogovoru s Provincijskom upravom, koja nam velikodušno pruža gostoprimstvo, za mjesto održavanja Plenarnog vijeća odabrale Konvikt, učenički dom Franjevačke klasične gimnazije u Visokom, gdje je nastala naša prva zajednica na teritoriju Bosne i gdje su sestre prisutne i nakon gotovo 100 godina.

Vjerujemo u našu zauzetu međusobnu suradnju tijekom pripreve za Plenarno vijeće, ostajemo povezane s vama u molitvi i sestrinski vas pozdravljamo.

Mir i svako dobro!

s. M. Veronika Verbič
vrhovna predstojnica

Prot. n. 354c/2025

Došašće 2025.

Svim sestrama Družbe

Drage sestre!

S došašćem započinjemo novu liturgijsku godinu u kojoj središnje mjesto ima otajstvo Božje ljubavi, objavljeno u utjelovljenju, zemaljskom životu, djelovanju i naviještanju te naposljetku u potpunom darivanju i uskrsnuću Isusa Krista.

Nova liturgijska godina za svaku od nas predstavlja poziv i priliku da se u nama i po nama ponovno očituje Božja ljubav. Na to nas poziva i apostol Pavao riječima: “Raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi” (2 Tim 1,6), koje smo izabrale za geslo slavlja predstojećeg Plenarnog vijeća Družbe. Oživimo stoga prvotni dar — poziv na život, u Crkvu, u redovničku zajednicu — kako bismo na nov način živjele svoje krsno i redovničko posvećenje te u obnovljenom obliku utjelovile našu karizmu.

Po svetom krštenju otvorila su nam se vrata za život u Duhu (usp. KKC 1213). Primile smo milost sjedinjenja s Kristom, koji se radi nas ponizio i postao čovjekom, umro zbog naših grijeha i uskrsnuo radi našega opravdanja, da bismo i mi živjele novim životom (usp. KKC 977). Uronjene u krsnu vodu postale smo dionice smrti i očišćenja, ali i preporođenja i obnove (usp. KKC 1262). Postale smo dio Božjeg naroda i Otac nam od tada neprestano govori: *Ti si moja ljubljena kći*.

Darovano nam je da možemo krsno posvećenje produbljivati i dopunjavati redovničkim posvećenjem. Tim darom pozvane smo sve više suobličavati se Kristu (usp. Konstitucije, 3) te živjeti evanđelje u sestrinstvu iz ljubavi prema Bogu, utjelovljujući, svjedočeći i navješćujući Kristovo kraljevstvo, u franjevačkom duhu trajnog obraćenja (usp. Konstitucije, 2).

Krist se nije ljubomorno držao svoje jednakosti s Bogom, nego je sam sebe oplijenio, uzeo lik sluge i postao ljudima sličan; ponizio se i postao poslušan — sve do smrti na križu (usp. Fil 2,6-8). Oslobođen svakoga osobnog interesa, potpuno se darovao za spasenje svijeta.

Svaka je od nas u svoje vrijeme i na jedinstven način čula Božji poziv te se odlučila slijediti Krista, suobličiti se Njemu i svjedočiti za Njegovo kraljevstvo. Godine prolaze. Neka nam ovo vrijeme došašća bude prigoda da se zapitamo kako napredujemo, koliko doista slijedimo Kristovo potpuno i bezuvjetno darivanje, Njegovu poniznost i poslušnost. Pogledajmo koliko smo u svakodnevnom životu i djelovanju oslobođene različitih oblika osobnog interesa. Promislimo, živi li u nama još uvijek istinska želja i volja umirati sebi, svojim interesima, planovima, potrebama i pravima, kako bi u nama mogao uskrsavati i rasti novi, Kristov život.

Pitanja nisu laka, ali vrijedno je zaustaviti se nad njima kako bismo uz Božju pomoć mogle nešto otpustiti i učiniti korak bliže Kristu. To ne smije biti procjenjivanje količine niti izračunavanje postotka već postignutoga. Jednako tako, to ne smije biti međusobno uspoređivanje ni razmišljanje o tome što bi neka druga sestra trebala promijeniti. Zaokupljenost sobom i različiti oblici traženja osobnoga interesa sklonosti su ljudske naravi i ta nas kušnja neprestano prati. Djeluje prikriveno i pri površnom vrednovanju života jedva je primjećujemo. Milost svetoga krštenja naime ne oslobađa nas naravnih slabosti. Potrebno se boriti protiv nagona požude koji nas neprestano potiču na zlo (usp. KCC 978). Uz Božju pomoć, na početku nove liturgijske godine iskreno i dublje suočimo se sa sobom i svojim stvarnim unutarnjim stanjem.

U vremenu priprave za Božić ponovno pripremimo prostor Kristu. Neka se svaka osobno odluči oživjeti prvotni dar krsnog i redovničkog posvećenja te Kristu pripremiti središnje mjesto u svome srcu, u svojim mislima, riječima i djelima. Tako će Njemu biti dano središnje mjesto i u našim zajednicama, provinciji, delegaturi i cijeloj Družbi.

Što je to sve potrebno odstraniti, očistiti, prozračiti, postaviti na pravo mjesto? Tijekom godina u nama i među nama nakupilo se mnogo toga te zauzelo mjesto koje pripada Kristu. Ne bojmo se napraviti iskrenu i dubinsku inventuru! U svetoj Jubilarnoj godini, u poniznosti i skrušenosti, predajmo svoju slabost Kristu. On je naime upravo zato, da bi s nama podijelio granice i krhkost naše ljudske naravi, sam postao siromašan i, poput nas, rodio se u tijelu; možemo ga prepoznati u malenosti djeteta položenog u jaslje (usp. Dilexi te, 16). Prihvatimo Njegovu ljubav i vratimo mu u svome srcu mjesto koje mu pripada.

Tako će božićno otajstvo i za nas biti ispunjenje obećanja: "Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel — što znači: S nama Bog!" (Mt 1,23). Štoviše, to će se obećanje za nas ispunjavati i kroz naš osobni i zajednički svakodnevni život, djelovanje i svjedočenje.

Svima želim blagoslovljeno vrijeme došašća i duboko proživljeno otajstvo Božića.

s. M. Veronika Verbič
vrhovna predstojnica

IZ PROVINCIJALATA

Br. 254/2025

Split, 3. listopada 2025.

Svim sestrama Provincije

Hvaljen budi Gospodine moj, po sestri nam tjelesnoj smrti,
kojoj nijedan smrtnik umaći neće.
Jao onima koji u smrtnom umiru grijehu;
a blaženi koje ti nađeš po volji presvetoj svojoj,
jer druga im smrt nauditi neće.
(Sv. Franjo Asiški, *Pjesma stvorova*)

Predmet: Raspored duhovnih vježbi u 2026. godini

Drage sestre!

Na 38. sjednici Provincijske uprave održane 26. rujna 2025. godine utvrđen je raspored duhovnih vježbi u 2026. godini.

U ozračju obilježavanja 800 godina Preminuća serafskog oca Franje razmatrat ćemo otajstvo smrti i života u Bogu. Želim svima nama unutarnji mir i radost duhovnoga rasta kroz duhovne vježbe.

Raspored za 2026. godinu:

I.	Zadar, 4.-10. siječnja 2026.	o. Ivan Podgorelec, OCD
II.	Split, 18.-24. siječnja 2026.	fra Kristijan Stipanović, OFM
III.	Zagreb, 1.-7. veljače 2026.	vlč. Tonči Matulić
IV.	Zadar, 15.-21. ožujka 2026.	fra Matej Jovanovac, TOR
V.	Zadar, 12.-18. travnja 2026.	p. Siniša Štambuk, DI
VI.	Split, 10.-16. svibnja 2026.	fra Josip Jozić, OFM

Mir i dobro!

s. Lidija Bernardica Matijević
provincijska predstojnica

Br. 250/2025

Split, 3. listopada 2025.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Najava Izvanrednog kapitula

Drage sestre!

Vrhovna uprava obavijestila nas je dopisom Prot. n. 936/2025 o slavlju Plenarnog vijeća Družbe koje će se održati od 16. do 29. kolovoza 2026. u Visokom pod geslom „Raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi.“ (2 Tim 1,6).

Na 37. sjednici Provincijske uprave održanoj 31. kolovoza 2025. godine utvrđen je datum održavanja Izvanrednog provincijskog kapitula na kojem će se izabrati izaslanica koja će prisustvovati na Plenarnom zasjedanju u Visokom. Izvanredni provincijski kapitul slavit ćemo 20. do 22. veljače 2026. godine u provincijskom središtu na Lovretu.

U molitvenom jedinstvu pripreme za Kapitul sestrinski vas pozdravljam!

s. Lidija Bernardica Matijević
provincijska predstojnica

Br. 251/2025

Split, 3. listopada 2025.

Svim sestrama Provincije

Predmet: Pripreme za Izvanredni kapitul

Drage sestre!

Dopisom br. 250/2025 obavijestile smo vas o održavanju Izvanrednog provincijskog kapitula koji ćemo slaviti od 20. do 22. veljače 2026. godine u provincijskom središtu na Lovretu.

Na Izvanrednom provincijskom kapitolu usklađivat ćemo provincijski Statut s novim Konstitucijama i Odredbama. Stoga vas molim da nam dostavite svoje prijedloge za izmjenu i dopunu Statuta Provincije u Tajništvo Provincije do 30. studenoga 2025. godine.

U pripremama za Kapitul neka nas vodi milost Duha Svetoga!

Mir i dobro!

s. Lidija Bernardica Matijević
provincijska predstojnica

Obavijesti

Naše misionarke. S. Romana Baković i s. Mislava Prkić vratile su se, nakon redovitog odmora, u Misiju u DR Kongu 30. rujna 2025.

Naknadni premještaj. Zbog zdravstvenih razloga, s. Egidija Vučemilo je 7. listopada 2025. godine iz zajednice na Jordanovcu premještena na bolesnički kat na Lovret.

Seminar za postulantkinje i novakinje naših triju provincija hrvatskog govornog područja održan je od 24. do 26. studenoga 2025. godine u samostanu sestara Mostarske provincije u Bijelom Polju. Tema seminara kojeg je predvodio fra Josip Jozić, član Franjevačke provincije Bosne Srebrene bila je *Život u zajednici*. Sudjelovala je i novakinja naše Provincije s. Pia Sitaš.

II. susret sestara s privremenim zavjetima i I. susret sestara do pet godina od polaganja doživotnih zavjeta naše Družbe pod geslom Nada ne postiđuje (Rim 5,5), održan je od 5. do 12. listopada 2025. godine u Rimu. Susret se odvijao u kući za odmor sestara Rimske delegature (Piazza Caprera). Okupilo se ukupno 25 sestara iz šest provincija, uz prisutnost sestara

iz Vrhovne uprave. Iz naše Provincije na susretu je sudjelovala s. Anđela Crnjac.

Predstavljanje knjige naše s. Mirne Puljiz *Stepenice u mojoj duši*, održano je 20. listopada 2025. u samostanskoj dvorani Majke Božje Lurdske. Autoricu i knjigu koju je izdala Humanitarna udruga fra Ante Antić predstavili su Boris Beck, Luka Tripalo i s. Ljiljana Todorić.

Diplomski ispiti. S. Françoise Ziragane Zihahirwa diplomirala je 17. listopada 2025. godine na Fakultetu za dizajn i krojenje obranivši rad pod naslovom: *Utjecaj modernog stila odijevanja na tradicionalno odijevanje žena plemena Shi u Bukavuu, četvrt Ibanda*. Time je stekla zvanje diplomiranog dizajnera.

Na Fakultetu medicinske tehnike, Odsjeku za farmaciju 11. studenoga 2025. diplomirala je s. Anny Furaha Kalumire. Obranivši radnju *Upotreba tankoslojne kromotografije i titrimetrije u nevedenoj sredini u postmarkentiškoj kontroli tableta Diklofenak u Bukavuu* stekla je zvanje diplomiranog farmaceuta.

Jubileji redovničkog života 2026.

70. obljetnicu slavi sestra koja je novicijat započela 4. listopada 1956. godine:

s. Vendelina Mijić

60. obljetnicu slave sestre koje su novicijat započele 8. rujna 1966. godine:

s. Radoslava Bralo

s. Emanuela Ercegovac

s. Anizija Šućur

s. Natalija Vučković

s. Venancija Džimbeg

s. Melhiora Bašić

s. Davorina Jurić

s. Anđela Milas

50. obljetnicu slavi sestra koja je novicijat započela 24. kolovoza 1976.:

s. Rahela Tojčić

10 godina od doživotnih zavjeta obilježava

s. Mirjana Puljiz

Rođendani sestara 2026.

90 godina

s. Egidija Vučemilo
s. Konzolata Glibotić

1. veljače
18. prosinca

85 godina

s. Ambrozija Čaleta
s. Trpimira Penić
s. Nazarija Koljanin

7. travnja
25. srpnja
13. rujna

80 godina

s. Milena Gelo
s. Sofija Vuković
s. Anizija Šućur
s. Gracija Damjanović

22. svibnja
28. svibnja
29. listopada
8. prosinca

75 godina

s. Mihelina Čirjak
s. Karolina Bašić
s. Dominika Grgat
s. Ljubica Bilobrk
s. Gertruda Džimbeg
s. Milijana Kulić
s. Ljerka Bilobrk
s. Pavlimira Šimunović
s. Kruna Plazonić
s. Lujza Plavša

14. veljače
28. travnja
16. lipnja
22. lipnja
6. srpnja
18. srpnja
7. kolovoza
10. studenoga
7. studenoga
26. prosinca

70 godina

s. Mariangela Todorić
s. Ljiljanka Marić
s. Animira Jurić

7. travnja
28. studenoga
10. prosinca

65 godina

s. Zrinka Čotić
s. Marija Petra Vučemilo
s. Klara Šimunović

4. srpnja
14. listopada
19. listopada

60 godina

s. Mirna Puljiz
s. Marta Škorić

14. lipnja
10. studenoga

50 godina

s. Luca Petrović
s. Jelena Lončar

25. srpnja
23. prosinca

40 godina

s. Victorine Nzigire Balibuno

6. svibnja

30 godina

s. Bernardette Nsimire Rubenga
s. Gislaine Borhere Namuhirwa
s. Rosine Neema Kulimushi

8. svibnja
28. kolovoza
11. studenoga

Hodočasnički koraci u rodnom mjestu s. Agneze Petroša

Dana 28. rujna 2025. godine, ostvarile smo želju koju smo nosile u srcu još od korizmenog hodočašća prije dvije godine, kada smo sudjelovale u obilježavanju 80. obljetnice mučeničke smrti s. Agneze Petroša. Tada smo poželjele ponovno doći na njezin rodni otok Molat. Želja nam se ispunila.

S. Agneza bila je redovnica koja je u teškim vremenima Drugog svjetskog rata svoj život predala Bogu i službi ljudima do kraja, sve do mučeničke smrti. Njezino svjedočanstvo vjere, hrabrosti i predanja

Crkvi i danas je nadahnuće i poticaj da i mi živimo svoju vjeru s ljubavlju i ustrajnošću.

Naša hodočasnička staza vodila nas je najprije u Brgulje, mjesto gdje je s. Agneza rođena. Ondje smo posjetile njezinu rodnu kuću i grob, a u molitvi i zajedništvu s rodbinom, prijateljima i mještanima doživjele smo dirljive trenutke. Dragocjeni su bili trenuci susreta i razgovora s rođacima s. Agneze, koji su svojim uspomenama i pričama oživjeli njezin lik i prisutnost. Na groblju smo, uz molitvu i odrješenje,

zahvalile Bogu na daru njezina života i svjedočanstva.

Posebno smo bile obogaćene sudjelovanjem na župnoj misi u Brguljama, koju je predslavio župnik don Zbigniew Korcz za dušu s. Agneze. Potom smo se uputile i u Molat, gdje smo također sudjelovale na svetoj misi. Župljani su nas ondje s puno radosti i srdačnosti ugostili, pa smo osjetile ljepotu Crkve kao zajednice u kojoj se svi osjećamo kao kod kuće.

Ovaj dan bio je prožet molitvom, susretima i zahvalnošću. U zajedništvu s rodbinom i

mještanima još snažnije smo osjetile koliko nas primjer vjere i mučeništva s. Agneze nadahnjuje i poziva da i sami budemo svjedoci vjernosti i ljubavi.

Na otoku gdje je rođena i gdje počiva, s. Agneza i dalje tiho govori srcima – riječima vjernosti, predanja i nade. Ona ostaje vez naše zajednice i otoka Molata, a bilo bi dragocjeno da ovaj posjet njezinu rodnom mjestu postane naše zajedničko duhovno hodočašće svake godine.

s. Rita Maržić

Zajedništvo mladih sestara Družbe

U kući za odmor sestara Rimske delegature u Rimu (Piazza Caprera), od 5. do 12. listopada 2025., pod geslom *Nada ne postiđuje* (Rim 5,5) održan je II. susret sestara s privremenim zavjetima i I. susret sestara do pet godina od polaganja doživotnih zavjeta. Sudjelovalo je ukupno dvadeseti pet sestara naše Družbe iz šest provincija: Splitske, Mostarske, Bosansko-hrvatske, Paragvajske, Argentinsko-urugvajske i Mariborske, zajedno sa sestrama iz Vrhovne uprave.

Susret je započeo u večernjim satima molitvom i pozdravnim govorom vrhovne predstojnice s. M. Veronike Verbič koja je izrazila radost zbog zajedništva okupljenih sestara. *Okupljene smo u Vječnom gradu, obilježenom svjedočanstvom i krvlju prvaka apostolskih, svetog Petra i Pavla te mnogih drugih svetaca i mučenika naše vjere. Od njih, a ponajprije od Gospodina, učiti ćemo što je prava nada*, naglasila je s. Veronika.

Naredni dan bio je u znaku zajedništva u molitvi i razmišljanju a provele smo ga na Papinskom sveučilištu Antonianum. Najprije smo u dopodnevnom dijelu programa imale zajedničko razmatranje Božje riječi na temelju evanđeoskog ulomka (Lk 17, 1-10). Nastojale smo osluhnuti što nam Bog govori i iz njegove riječi iščitati što nam je činiti. Popodnevno predavanje održao nam je dekan Fakulteta kanonskog prava fra Michele Sardella istaknuvši važnost izgradnje odnosa zajedništva u redovničkom životu. Nakon rada u skupinama međusobno smo podijelile osobna iskustva iz redovničkog života.

Uslijedio je obilazak katakombi sv. Priscile gdje smo mogle vidjeti grobove prvih kršćana. U popodnevnom satima, kao i prethodnog dana, na Antonianumu nam se pridružio fra Michele Sardell koji nam je govorio o izazovima suvremenog vremena, u kontekstu (ne) ispravnog korištenja tehnologije i sredstava društvenog priopćavanja.

Dane koji su uslijedili obilježili su obilasci i korisna predavanja. Razgledali smo velike rimske bazilike: Lateransku, Baziliku Svete Marije Velike i manju baziliku sv. Praksede. Uz bazilike posjetile smo još Colloseum i Crkvu svetoga Križa Jeruzalemskog, a ono što je

za nas bilo najmilosnije prolazak je kroz Sveta Vrata. Obišle smo i Baziliku sv. Petra, gdje smo, zajedno sa posvećenim osobama iz cijelog svijeta, sudjelovale na molitvenom bdjenju pod nazivom *Hodočasnici nade na putovima mira*. Bdjenje je predvodio kardinal Ángel Fernández Artime, pro-prefekt Dikasterija za posvećeni život.

Vrhunac našeg susreta iskusili smo na trgu sv. Petra, gdje je papa Lav XIV. predvodio misno slavlje. Pozvao nas je na autentično življenje zavjeta, bdjenje u nadi i postizanje čistoće srca. Predvečer smo tijekom euharistijskog klanjanja molili u tišini, razmatrajući kratke odlomke iz Svetog pisma.

Don Innocent Thibaut Ndoreranea obogatio nas je predavanjem i osobnim svjedočanstvom trajnog obraćenja srca koje u svakoj situaciji i svakom međuljudskom odnosu bira Boga. Na temu osobne i zajedničke formacije govorila nam je vrhovna predstojnica s. Veronika Verbič. Predstavila je identitet školske sestre franjevke i potaknula na neprestanu molitvu kako bi se određena životna poteškoća ili kriza mogla prebroditi.

Pretposljednjeg dana našeg susreta, podijelile smo iskustva i dojmove koji su proizašli iz događaja prethodnih dana te predložile teme za budući susret. Veći se broj sestara ovog dana oprostio od susreta zbog neodgodivih obveza, a preostale sestre susret su zaključile idući dan, u nedjelju 12. listopada, euharistijskim slavljem.

Zahvalne smo Gospodinu na milostima koje nam je udijelio po iskustvu međuprovinzijskog zajedništva i putem duhovno-obrazovnog programa. Pozvane smo zajedno, kao hodočasnice nade, i nadalje živjeti našu karizmu te pažljivo osluškivati što Duh Sveti želi reći svakoj osobno, za naše poslanje i za cijelu našu redovničku obitelj.

s. Anđela Crnjac

Stepenice prema Bogu i čovjeku

U ozračju radosti, zahvalnosti i zajedništva, 20. listopada 2025. u samostanskoj dvorani Majke Božje Lurdske održano je predstavljanje knjige naše s. Mirne Puljiz *Stepenice*

u mojoj duši. Bila je to večer ispunjena vjerom, toplinom i duhovnim nadahnućem, večer u kojoj su se riječi pretvarale u molitvu, a zahvalnost u pjesmu.

S. Mirna, poznata po svojoj vedrini, marljivosti, kreativnosti, pobožnosti, svoj život prožima jednostavnošću i radošću služenja. Sve što čini, čini s ljubavlju, da drugoga razveseli, da unese ljepotu i mir u svijet oko sebe. Iako često neshvaćena, nikada ne prestaje svjedočiti vjeru djelima dobrote i velikodušnosti. Fra Ivan Maletić koji je otkrio njezino „skriveno blago“, potaknuo ju je da svoje misli, molitve i nadahnuća objedini u knjigu. Tako je pod njegovim budnim okom rođena knjiga *Stepenice u mojoj duši*, zbirka pjesama i duhovnih meditacija koja svjedoči o unutarnjem bogatstvu duše koja gori za Krista i za ljepotu svakodnevnog služenja.

Zbirku je izdala Humanitarna udruga fra Ante Antić, čiji su članovi uključujući i s. Mirnu svakodnevno u 15 sati ujedinjeni u molitvi krunice za njegovo proglašenje blaženim. Nije slučajno da upravo iz tog molitvenog zajedništva izrasta i ovo djelo, plod Božje milosti i duhovne povezanosti.

Kao moderator i duhovni voditelj večeri, fra Ivan je povezivao riječi, glazbu i molitvu u skladan mozaik duhovne ljepote. U svom obraćanju prisjetio se duhovnog nagovora koji se temeljio na spisima svetog Franje u

kojem je on opominjao braću da se moraju sa svom pomnjom brinuti oko dostojanstva liturgijskog prostora, ruha i čistoće crkve. Taj duhovni nagovor završava slikom: *Tko se brine za urednost i čistoću crkve, taj umiva Kristovo lice, da sve bude što ljepše*. Ove su riječi na poseban način odjeknule u srcima prisutnih, jer su u njima prepoznali upravo s. Mirnu, onu koja već deset godina *umiva Kristovo lice* u našoj crkvi, brigom za ljepotu oltara i cvijeća. Prva uđe u crkvu i zadnja iz nje iziđe, tiho, samozatajno, ali s neizmjernom ljubavlju.

Svečanosti je svojom prisutnošću pridonijela i s. Lidija Bernardica Matijević, provincijska predstojnica. U pozdravnom govoru s. Lidija je zahvalila svima okupljenima, izrazila ponos zbog duhovnog dara svoje susestre te potaknula sve da ustraju u ljepoti jednostavnog služenja. Knjigu *Stepenice u mojoj duši* predstavili su Boris Beck, koji je ujedno i urednik knjige, zatim Luka Tripalo i s. Ljiljana Todorić. Svatko od njih na svoj je način približio prisutnima svijet s. Mirne, svijet u kojem se susreću riječ, vjera, zahvalnost i tiha radost svakodnevnog života. Njihova izlaganja donijela su dubinu i toplinu, otkrivajući da su riječi s. Mirne uistinu *stepenice* kojima

se uspinjemo prema Božjoj blizini. Večer je obogatio zbor fra Ante Antić, koji je svojim pjesmama unio duhovnu dubinu i zahvalnost u ovaj susret. Izabrane tekstove iz knjige čitao je glumac Vedran Mlikota.

Na samom kraju prisutnima se obratila autorica zahvalivši Bogu iz čije milosti sve izvire, svojoj obitelji koja ju podupire, svojoj redovničkoj zajednici, fra Ivanu koji je otvorio put njenim riječima, Udruzi fra Ante Antić koja je omogućila da njezina knjiga ugleda svjetlo dana te predstavljajući na nadahnutim riječima. U svemu ovome ne zaboravimo gosp. Stjepana Kelčića predsjednika Humanitarne udruge fra Ante Antić čija nas skromnost, briga i

predanost neprestano nadahnjuju. On je kao most koji sve povezuje.

Nakon službenog dijela, svi su uzvanici bili pozvani na domjenak u dvoranu, gdje se uz razgovor, nastavilo druženje u ozračju radosti i zajedništva. Predstavljanje knjige s. Mirne bilo je mnogo više od kulturnog događaja, bio je to susret duša, svjedočanstvo vjere i plod zajedništva. Knjiga *Stepenice u mojoj duši* ostaje kao znak Božje blizine i poticaj svima nama da u svakodnevici tražimo svoje male, ali sigurne stepenice prema Bogu i čovjeku.

s. Helena Rašić

Dan molitve i zajedništva

Sekcija za medicinsku i socijalnu službu provincijskog Vijeća za apostolat upriličila je 15. studenoga 2025., molitveni susret u Međugorju.

Uz zajedničku pobožnost križnog puta i osobnu molitvu, duhovnom obogaćenju pridonijelo je razmatranje *Sv. Franjo - pjesma i život* koje je sestrama izložio provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Jozo Grbeš. Govoreći o nastanku Franjine Pjesme stvorova, fra Jozo je pojasnio društveni i osobni kontekst nastanka ove, zbog svoje dubine, vrijednosti i

snage, bezvremenske pjesme. U vremenu i svijetu ispunjenom patnjom Franjo je i sam bio duboko obilježen njome. Primivši stigme, spušta se s La Verne gotovo slijep, krvareći iz rana tijela i duše, usamljen i pomalo razočaran smjerom kojim je Red išao. U iskustvu duboke patnje, u Franjinoj nutrini, potaknuta spoznajom Božje ljubavi, rađa se *pjesma – molitva*, spontana i oduševljena pohvala Stvoritelju čija se ljepota odražava u njegovim stvorenjima. Pouka je to i nama: patnja i teškoće od kojih bježimo često su za nas mjesta pročišćenja, rasta i najvećeg blagoslova, naglasio je fra Jozo.

Franjo nas u Pjesmi stvorova uči još jednome: biti zahvalan. Svaki put kad izražavamo zahvalnost otvaramo oči za prepoznavanje novih Božjih milosti jer zahvalnost rađa zahvalnost kao što ljubav rađa ljubav. Upremo li pogled u Svevišnjega, postajemo u evanđeoskom smislu *maleni*, osobe divljenja koje prepoznaju stvarnost kao sakrament božanskoga, odraz njegove dobrote i ljepote. Stavom divljenja i začuđenosti pred veličanstvenim, poništava se naša egocentričnost, naše *ja* biva uronjeno u Božje *Ti*, a naše riječi i život postaju trajna pohvala Bogu, zaključio je fra Jozo.

Osnažene ozračjem Božje i Marijine prisutnosti kojima ovo mjesto odiše, sestre su susret zaključile zajedničkom molitvom Večernje, hvaleći Boga i zahvaljujući Mu za ovaj milosni dan.

s. Marina Fuštar

Seminar za postulantkinje i novakinje

U samostanu sestara Mostarske provincije u Bijelom Polju, od 24. do 26. studenoga 2025. godine, održan je seminar za postulantkinje i novakinje naših triju provincija hrvatskog govornog područja. Seminar na temu *Život u zajednici* predvodio je fra Josip Jozić, član Franjevačke provincije Bosne Srebrene.

Govor o životu u zajednici fra Josip je započeo promišljanjem o važnosti samoće za zajednički život. Važne odluke ne mogu se donijeti u buci. Za donošenje ispravne, svjesne, razborite odluke u skladu s Božjom voljom potrebno je sabiranje, povlačenje, sabranost, šutnja i osluškivanje svoje nutrine. Ne misli se pritom o samoći kao bijegu od drugih, nego o tišini u kojoj se osluškuje, naglasio je fra Josip. Stvarna, ispravna, istinska šutnja više je od pukog negovorenja te podrazumijeva nutarnji mir. Tko zna šutjeti, istinski šutjeti, može

čuti Božji glas. Boga koji je tih može čuti samo onaj tko Ga osluškuje. Osluškivati Božji glas znači u svakodnevnim životnim situacijama prepoznavati što nam Bog kroz njih govori. Snaga se nalazi u tišini, a u toj tišini moguće je osjetiti bol drugoga. Tako tišina može biti mjesto gdje se rađa empatija, istaknuo je fra Josip.

Svoje izlaganje fra Josip je nastavio govorom o življenju zajedništva u različitosti. Kao ljudi razlikujemo se po mnogočemu no ta različitost ne bi trebala biti razlog našeg neslaganja. Na biblijskom primjeru Jakova i Ezava fra Josip nam je protumačio kako izgleda razilaženje među braćom. Kvaliteta naših odnosa ovisi o izborima koje u svojoj slobodi činimo. Prema različitostima možemo zauzeti dva stava: prihvatiti ili ne prihvatiti. Svaka od nas trebala bi neprestano sebi postavljati pitanje: *Prihvaćam li sestru pored sebe?* O tome

ovisi hoćemo li onima s kojima živimo biti blagoslov ili prokletstvo.

Osvrćući se na općenite probleme naših redovničkih zajednica, fra Josip nam je za uzor prihvaćanja drugih naveo sv. Franju. Franju je različitost dovodila do slavlja, a ne do razilaženja, a s izazovima zajedničkog života sv. Franjo borio se sviješću da je Bog onaj koji vodi zajednicu, a ne on. Stoga je mogao govoriti: *Bog mi je dao braću*. Zaključno, fra Josip nam je naglasio kako je pri ulasku u zajednicu potrebno vjerovati u

njezin uspjeh te sijati u njoj istinsku radost, jer zajednica živi i od iskrenog smijeha.

Naš susret završile smo hodočašćem u Međugorje na kojem nam se pridružila kandidatkinja Mostarske provincije. Zahvaljujem fra Josipu i sestrama u Bijelom Polju na gostoprimstvu sa željom da ovaj susret bude svima na korist i duhovnu izgradnju.

s. Pia Sitaš, novakinja

ZaDar Udruzi Betlehem

Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara Zadar i njihova počasna predsjednica s. Melhiora Biošić organizirali su humanitarni koncert *ZaDar Udruzi Betlehem* koji je održan u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zadru 21. studenoga 2025. godine.

Na koncertu su nastupile klape: Intrade, Cambi, Sveti Juraj HRM i Kapric, uz goste iznenađenja: djecu iz našeg dječjeg vrtića Jordanovac u Zadru. Djeca su predvodila molitvu krunice te, uz glasovirsku pratnju mame Petre Ivanković, otpjevala dvije pjesme: *Zdravo*

Marijo i Molitva. Uz podršku svojih roditelja i odgojiteljica svojim su glasovima, osmjesima i jednostavnošću potaknuli sve na molitvu, posebno prema našoj Nebeskoj majci.

Sredstva prikupljena koncertom darovat će se Udruzi Betlehem koja već desetljećima pruža utočište trudnicama, majkama i njihovoj djeci, spašavajući brojne živote brigom, osiguravanjem smještaja i podrškom u najosjetljivijim trenucima. Drago nam je da su i djeca iz našeg vrtića u Zadru mogla dati svoj dar za Udrugu Betlehem. Sudjelovanje na humanitarnom koncertu potaknulo nas je da radosno zahvalimo Bogu za sve što imamo i pomognemo onima kojima je to potrebno.

s. Mirjana Puljiz

Roditelji pred Bogom Stvoriteljem

Početkom prosinca u crkvi Gospe Loretske u Arbanasima održan je duhovni susret za roditelje učenika drugih i trećih razreda osnovne škole. Susret je vodila s. Anka Cvitković, vjeroučiteljica u župi, s nakanom da roditeljima pomogne osvijestiti njihovu ulogu u vjerskom odgoju djece, riječima i, još više, djelima.

Polazišna misao bila je vezana za osobno svjedočanstvo vjere i života, koje se čini jednostavnim a zapravo je veoma

zahtjevno. Naime, kako bi djeca mogla upoznati i zavoljeti Krista izuzetno je važno da roditelji nastoje živjeti kao Božji. Roditelji su pozvani promisliti koliko im je uistinu potrebna Božja snaga, koliko s njom računaju i koliko u svoju obitelj unose Božje svjetlo.

Bez Božje pomoći ni odrasli ne vide uvijek jasno što je najbolje – ni za njihovu djecu ni za njih same. Zato smo večer započeli *Molitvom sv. Franje pred raspelom*, u kojoj

su roditelji zajednički molili za pravu vjeru, sigurnu nadu i iskrenu ljubav.

Misao vodilja susreta bila je *Pjesma stvorova* sv. Franje Asiškoga, što je sasvim prikladno s obzirom na to da se ove godine obilježava 800 godina od njezina nastanka. Roditelji su najprije upoznali životni kontekst u kojem je pjesma nastala: sv. Franjo je bio bolestan, iscrpljen i pun trpljenja, ali umjesto ogorčenosti izabrao je zahvalnost i hvalu Bogu. U tome su roditelji lako prepoznali i vlastitu svakodnevicu obilježenu poslom, umorom, brigama i nedostatkom vremena.

Posebno su ih se dojmili vitraji na temu *Pjesme stvorova* iz sestrinske kapele u Zadru, rad akademskog umjetnika Josipa Botterija Dinija. Kroz prikaze sunca, mjeseca, vjetra, vode, ognja i zemlje, roditelji su ne samo slušali Franjinu molitvu, nego i primali konkretne poticaje za razmišljanje o vlastitim obiteljima. Svaka kitica pjesme povezana je s obiteljskim životom:

Sunce – slika je topline i svjetla, ali i roditeljske prisutnosti. Djeci je najpotrebnije *sunce* mamine i tatine pažnje: pogled u oči, miran razgovor bez mobitela, osjećaj da su voljena i sigurna.

Mjesec i zvijezde – podsjetnik su da roditelji ne moraju biti savršeni niti *izvor svjetla*, nego poput mjeseca mogu odražavati Kristovu svjetlost svojoj djeci, osobito u *noćima* briga, bolesti i teškoća.

Vjetar, zrak, oblaci – slika su Duha Svetoga koji mijenja ozračje u obitelji. Umjesto nervoze, žurbe i povišenih tonova, roditelji su pozvani zazivati Duha Svetoga da donese mir, strpljivost i nježnost u njihove odnose.

Voda – znak je života i krštenja, ali i poniznosti. Kao što se voda uvijek spušta na najniže mjesto, tako je i roditeljska snaga u sposobnosti reći *oprosti* i priznati pogrešku.

Oganj – slika je srca koje može grijati ili spaljivati. Riječi izgovorene u obitelji mogu biti ili blagi plamen koji grije, ohrabruje i

podize, ili vatra koja vrijeđa i ozljeđuje i ostavlja bolan trag.

Zemlja – poticaj je na zahvalnost za sve darove koje primamo: hranu, dom, prirodu, ali i one najvrjednije: djecu i obitelj.

Posebna pozornost posvećena je temi oprosta i podnošenja životnih teškoća s mirom. Osvijestili smo da savršene obitelji ne postoje, i da djecu najviše oblikuje ono što vide i dožive u svojoj obitelji. Stoga su roditelji pozvani da promisle imaju li u njihovoj obitelji djeca priliku vidjeti kako se roditelji znaju ispričati, zagrliti i krenuti ispočetka.

Roditelji su mogli čuti jasnu poruku: djeci ne trebaju savršeni roditelji, nego roditelji koji znaju zahvaliti, ispričati se i iznova

pokušati. *Pjesma stvorova* je kao poziv da u obiteljima bude više zahvalnosti nego prigovora, više nježnosti nego nervoze, više povjerenja nego straha. Potaknuti su da svoju obitelj prikazuju Ocu i posvećuju Bogu, stvoritelju svega, i roditelja i djece.

Na završetku susreta roditelji su zajedno izmolili molitvu zahvale za svoje obitelji, povjeravajući Gospodinu svoju djecu, brakove i svakodnevni obiteljski život. Susret je završio u ozračju mira i ohrabrenja, uz želju da *Pjesma stvorova* nastavi živjeti u njihovim domovima kroz konkretnu uzajamnu zahvalnost i nježnost te pouzdanje u Boga.

s. Anka Cvitković

Adventska duhovna obnova za mlade

Uoči treće nedjelje došašća, na blagdan sv. Lucije, u samostanu na Lovretu održana je duhovna obnova za mlade koju je animirala s. Marija Matanović. Duhovna obnova započela je molitvom klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu nakon čega su mladi imali mogućnost za sakrament svete ispovijedi. Euharistijsko slavlje predvodio je studentski kapelan don Antun Mate Antunović. U propovijedi se dotaknuo i života sv. Lucije koja je bila spremna sve žrtvovati za Isusa, ističući je kao primjer za kojim trebamo težiti, osobito u vremenu došašća kada propitkujemo svoj odnos s Gospodinom.

Nakon svete mise uslijedila je kateheza *Hod kroz došašće* u kojoj je s. Marija pokušala približiti mladima pravi značaj adventa te dati poticaj kako bi se bolje pripremili za slavlje Rođenja Gospodinova. Isusov dolazak počeo se ostvarivati kada je Marija rekla svoj *Da* Gospodinu te u povjerenju prihvatila Božji plan spasenja. Tako nam je Blažena Djevica Marija svojim životom postala trajni uzor u vjeri i predanosti Gospodinu o čemu smo tijekom došašća pozvani više razmišljati. Ako naš hod nije usmjeren prema Isusu onda nećemo moći doživjeti Isusovo rođenje kao spasonosni događaj.

Nakon kateheze, zadržali smo se u radosnom druženju uz pjesmu.

U osvrtima na duhovnu obnovu sudionici su istaknuli kako je bila posebno i dragocjeno iskustvo te da su mogli osjetiti mir, prihvaćenost i toplinu. Ovaj susret, kako su posvjedočili, pomogao im je zastati, osluhnuti i prepoznati koliko je povjerenje i predanje važno u svakodnevnom životu te ih je ohrabrio da njeguju molitvu i odnos s Bogom živeći radosno svoju vjeru.

Zahvalna sam dragom Bogu za ovu duhovnu obnovu i za milosti koje smo primili kako bismo se mogli bolje pripremiti za Isusovo rođenje.

s. Marija Matanović

JEKA IZ AFRIKE

Posvećene ljubavlju onoga koji nas je prvi ljubio

U našoj sestrinskoj zajednici u Luhwinji, od 8. do 17. studenoga 2025., održane su duhovne vježbe za sestre iz Misije u DR Kongu koje je predvodio o. David Songo, član zajednice Misionara Naše Gospe od Afrike, poznatije kao zajednica Bijelih otaca.

U duhu Isusovih riječi upućenih svojim učenicima: *Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo* (Mk 6,31), započele smo naše dane sabranosti, molitve i razmatranja, produbljujući temu *Posvećene ljubavlju onog koji nas je prvi ljubio*. Raspored duhovnih vježbi, uz nesmetanu molitvu, omogućio nam je i dovoljno vremena za odmor od studijskih obveza i apostolskih aktivnosti.

U predavanjima, *poukama*, svećenik nas je potaknuo na molitvu. Isticao je kako nije dovoljno samo moliti nego je neophodno svoju molitvu živjeti. Molitvom se povezujemo s Bogom, izvorom našeg života, a redovita molitva donosi plodove u našem životu. Redovnički život bez molitve nalik je samouništavanju, a redovnici koji ne mole postaju kao *hodajući mrtvaci*.

O. David nam je posvijestio da naše posvećenje nije plod naših zasluga, već besplatni dar milosrdne Božje ljubavi. Osobito nas je poticao na međusobno opraštanje ističući kako oprost liječi, obnavlja naš odnos s Bogom i bližnjima dajući nam unutarnji mir i duhovnu snagu za život.

Postale smo svjesnije važnosti naše raspoloživosti, na čemu je predavač inzistirao naglasivši da smo, kako nas uči sam Isus, pozvane služiti, a ne biti služene. Služenje je izraz naše ljubavi te kad ljubimo, služimo. Služiti nam je iz ljubavi i s radošću Bogu, ljudima, zajednici i sestrama.

S obzirom na karizmu i poslanje naše Družbe voditelj je istaknuo kako konkretno kao školske sestre franjevke Krista Kralja možemo živjeti naše posvećene: biti ponizne, jer smo pozvane slaviti, hvaliti i služiti Bogu; biti radosne, blage, gajiti pravednost; nastojati biti

graditeljice mira, svugdje gdje jesmo; živjeti euharistiju i sakrament pomirenja u jednostavnosti i poniznosti, ne željeti ništa osim Isusa Krista, našega Spasitelja; čuvati se grijeha koji nas udaljava od Boga, od sestara, i zajednice.

Voditelj nas je podsjetio kako naš redovnički poziv ima izvor u Bogu, a naš odaziv podrazumijeva život nasljedovanja Krista. Vidljivo je to u ljubavi prema bližnjima, u poniznom služenju, aktivnom sudjelovanju u zajedničkom životu kao i u osjetljivosti za potrebe drugih te prakticiranjem žrtve u našem svakodnevnom životu. Voditelj nas je nadalje potaknuo na konkretno življenje blaženstava koji su plod naše molitve i znakovi prisutnosti kraljevstva Božjeg u našem životu. Življenje prisutnosti kraljevstva Božjeg zahtjeva od nas osobnu i zajedničku unutarnju preobrazbu, koja se očituje preko naših djela i odnosa s drugima. Pozvane smo usvojiti stil života koji reflektira ljubav, milosrđe, pravdu, mir i milost Božju.

Vrijeme duhovnih vježbi za sve nas bilo je doista milosno vrijeme u kojem smo još jednom sagledale svoj duhovni poziv i vlastitu motivaciju za redovnički život. Predavanja su bila popraćena i obogaćena pomno izabranim uvodnim pjesmama i molitvama koje su doticale srce svake od nas. Posebno ganutljivo za sve sudionice bilo je praćenje naših osobnih molitvenih nakana. Naime, na početku duhovnih vježbi svećenik je preporučio da svaka na papir napiše svoje osobne nakane s kojima je došla na ovo sveto mjesto moliti. U uvodnom dijelu svete mise nakane dotičnoga dana bile su pročitane, a papir s nakanama zapaljen. Time bi naša molitva *sagorijevala kao žrtva i uzdizala se kao ugodan kâd pred oltarom Gospodnjim* (usp. Ps 141,2).

Osobni duhovni razgovori s voditeljem i sakrament pomirenja te boravak u tišini i prirodnoj ljepoti ambijenta, pomogli su nam da ove trenutke živimo u jednostavnosti i osjećaju pristupačnosti, ukorijenjene u ljubav Stvoritelja koja se zrcali u svim Njegovim stvorenjima.

Duhovne vježbe zaključile smo osobnom obnovom našeg *Da* Gospodinu i Zajednici činom zajedničke obnove redovničkih zavjeta u svetoj misi zahvalnici.

Obogatila nas je prisutnost i dviju sestara članica zajednice Malih službenica od Bezgrješne i zajednice Kćeri Naše Gospe od Milosrđa, koje su ovo vrijeme molitve dijelile s nama.

Božje milosrđe i zaštita pratili su nas za vrijeme boravka u Luhwinji i na povratku u Bukavu. Unatoč mnogim pitanjima zbog nesigurnosti u našoj regiji, nas je pratio mir i blagoslov. Hvala dragom Bogu na svemu ovome!

s. Rosine Neema Kulimushi

BOŽIĆNE ČESTITKE

*Jer dijete nam se rodilo, sina dobismo, na
plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik
divni, Bog silni, Otac vječni, Knez
mironosni. (Iz 9,5)*

Vjera u utjelovljenoga Sina Božjega neodvojiva je od sebedarja, od pripadnosti zajednici, od služenja. Božji Sin u svome nas je utjelovljenju pozvao na revoluciju nježnosti. (papa Franjo, Radost Evanđelja, 88)

Drage sestre!

Prožete nadom, zahvalimo Bogu za dar utjelovljenja njegova Sina. Neka se u nama i po nama uvijek zrcali odsjaj Božje nježnosti i blizine.

Čestit Božić i blagoslovljenu novu 2026. godinu žele vam

vaše sestre s Jordanovca

Rodio nam se Krist, radujmo se!

Svim sestrama sretan Božić i novu 2026. godinu žele

sestre iz Paga

Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet. (Iv 1,9)

Osjetimo i mi, sestre, tu svjetlost i neka nas prosvjetljuje u svakom koraku našeg života.

Sretan Božić i blagoslovljenu novu godinu žele vam

vaše sestre iz Sinja

*Zdravo puna svih milina, kličimo joj iz nizina.
Već ga nosi mila Mati, ona će ga nama dati.
Kraj nek bude svakoj zloći, Sin će Božji k nama doći.
Srca gore, evo zore.*

Drage sestre, ova lijepa, hrvatska adventska popijevka koja slavi rođenje Sina Božjega podsjeća nas na temelj i smisao našeg općeljudskog i redovničkog života.

Sestrama i čitateljima Odjeka želimo sretan i blagoslovljen Božić.

sestre iz Kaštel Lukšića

Drage sestre, neka Kristova prisutnost ispunja svaki trenutak našeg života.

Od srca vam želimo i čestitamo sretan Božić.

sestre iz Glagoljaške, Split

Braćo, shvaćate ovaj čas...

Vrijeme je da se oda sna prenemo...

Zaodjenimo se oružjem svjetlosti. (usp. Rim 13,11-14)

Svjetlost Božja nije dekoracija našeg života, nego putokaz iznutra. Ona nas uči gledati svijet ne očima straha, nego očima nade i vjere u Isusa Krista – Svjetla svijeta.

Sestrama i čitateljima Odjeka sretan Božić i novu godinu žele

sestre s Dobroga, Split

Hvaljen budi Gospodine sa svim stvorenjima Tvojim!

U godini 800. obljetnice Pjesme stvorova, a u svijetlu božićnog Otajstva - Božić nam je kao Spomen na onu istinsku prekretnicu ljudskog postojanja kada je Bog postao čovjekom, da bi i mi mogli postati dionicima božanske naravi.

U radosti s vjerom i nadom očekujemo Spasiteljevo Rođenje, istinsku Novost koja nam donosi radost mir u naša srca.

Sestrama naše Provincije i Družbe, prijateljima i dobročiniteljima želimo čestit Božić, sretnu i blagoslovljenu novu 2026. godinu.

sestre iz Arbanasa, Zadar

Neka se Isus uvijek iznova rađa u svakom srcu, neka u njemu kraljuje Božji mir, istinska radost i hvala za sva čudesna djela Božja.

Čestit Božić i blagoslovljenu novu godinu svim sestrama i čitateljima Odjeka žele

sestre iz Trpnja

*Rođenjem svojim brat si nama postô
Nebo da bude domovina naša:
Srca obnovi, duše nam privuci
Ljubavlju svojom.
(Himan Službe čitanja - Božićno vrijeme)*

Božji silazak k čovjeku izvor je nade, smisla, utjehe i radosti. Bog se snizio i po čovjeku cijelom čovječanstvu došao ususret da bismo u otvorenosti srca i po služenju bližnjima imali put otvoren do Boga. Neka i Tvoj JA siđe k drugom JA i obogati ga!

Blagoslovljen Božić te mirom i radošću ispunjenu novu 2026. godinu žele vam

vaše sestre iz Frankfurta

U tišini betlehemske noći Bog dolazi k nama u liku nemoćnog Djeteta. Ne traži veličinu ovoga svijeta, nego otvara svoje srce u siromaštvu, jednostavnosti i blizini čovjeku. Tako nas poziva da, po uzoru na sv. Franju Asiškog, i mi postanemo nositelji mira, radosti i nade u našim zajednicama, Crkvi i društvu.

Neka nas novorođeni Gospodin obasja svojim svjetlom, da u Novoj 2026. kročimo hrabro putem Evandjelja.

Drage sestre i čitatelji Odjeka, želimo da nam Božić donese mir u srcu, a Nova godina obilje Božjeg blagoslova za svako dobro djelo.

vaše sestre iz Vrbanićeve, Zagreb

*Jaslice nas uče kontemplaciji,
uče nas promatrati Isusa, osjećati Božju ljubav prema nama,
vjerovati da je Bog s nama i da smo s njim, te da je u njemu sreća.
(papa Franjo, Admirabile Signum)*

Drage sestre, sagnute nad jaslicama promatrajmo, osjećajmo i vjerujmo ljubavi Božjoj.

Sretan Božić i blagoslovljenu novu 2026. godinu žele vam

vaše sestre iz Imotskog

Zapjevajmo Malenomu Kralju danas rođenomu:
Slava Bogu višnjemu, a mir ljud'ma po Njemu.

Čestit i blagoslovljen Božić! Sretna i mirom blagoslovljena nova godina!

sestre iz Darmstadta

Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakoga čovjeka dođe na svijet.
(Iv 1,9)

Drage sestre, neka istinski duh Božića obasja naša srca, osvijetli naš put i ispuni nas radošću betlehemske noći. Neka ljubav, toplina i mir Novorođenoga kralja ispuni naša srca, bude uz nas tijekom nove godine i po nama udijeli blagoslov svima koje nam šalje ususret.

Sretan Božić i blagoslovljenu novu godinu, uz molitve i sestrinski pozdrav žele vam

sestre iz Knina

Drage sestre, svi naši dobročinitelji i svi ljudi dobre volje!

Da, Gospodine je dobar, On uvijek dolazi k nama, On nam daje snagu da se, u svim prilikama i neprilikama, uvijek možemo uzdati u Njega i vjerovati Mu. Nije uvijek lako, živjeti u stalnim poteškoćama vidjeti svjetlo na kraju tunela. Ali, naša vjera, pouzdanje da On upravlja svemirom i poviješću pomaže nam ići naprijed.

Molite se za nas, a mi ćemo, isto tako, moliti da bi svatko mogao u miru živjeti i naviještati djela Gospodnja.

Sretan Božić i blagoslovljenu novu godinu žele vam

vaše sestre i odgajanje iz Misije u DR Kongu

Radujmo se jer nam se danas rodio naš Spasitelj. Gospodin je uništio strah od smrti i obradovao nas obećanjem da će nam dati vječni život. Stoga, zahvalimo Bogu Ocu po njegovu Sinu u Duhu Svetome, koji nam se smilovao radi svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio, i jer smo po grijehu bili mrtvi, oživio nas je po Kristu da po njemu budemo novo stvorenje i novo njegovo djelo. (sv. Leon Veliki)

Neka naš život s Isusom, čije rođenje slavimo, bude našim bližnjima odraz njegove velike ljubavi.

Drage sestre, sretan i blagoslovljen Božić!

vaše sestre s Lovreta

Kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga, od žene bi rođen, Zakonu podložen da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo. (Gal 4,4-5)

U radosti ove stvarnosti, sestrama Provincije, Družbe i ljudima dobre volje čestitamo Božić i Novu godinu.

sestre iz Sigurate, Dubrovnik

*Dijete nam se rodilo, sina dobismo,
na plećima mu je vlast.
Ime mu je Anđeo velikoga savjeta. (Iz 9,6)*

Sretan Božić i blagoslovljenu novu godinu žele

sestre sa Ksavera, Zagreb

Ljubav nikad ne prestaje. (1 Kor 13,8)

Drage sestre, vratimo Isusa u svoje središte i dopustimo da nam srca ispuni ljubav. Neka se i ovoga Božića rodi Isus u našim srcima.

Sretan i blagoslovljen Božić žele vam

*s. Pia Sitaš, novakinja
i s. Nedjeljka Milanović Litre, odgojiteljica novakinja*

NAŠI POKOJNICI

- S. M. Vjenceslava Barun**, živjela 83 godine, u Družbi 66 godina, preminula 9. listopada 2025., Livno
- S. M. Magdalena Pranjić**, živjela 85 godina, u Družbi 57 godina, preminula 21. listopada 2025., Kloštar Ivanić
- S. M. Beatrica Šarčević**, živjela 80 godina, u Družbi 59 godina, preminula 24. listopada 2025., Mostar
- S. M. Gizela Knez**, živjela 83 godine, u Družbi 61 godinu, preminula 11. studenoga 2025., Maribor
- S. M. Inocencija Pivić**, živjela 75 godine, u Družbi 58 godina, preminula 15. studenoga 2025., Mostar
- S. M. Andreja Stopar**, živjela 97 godina, u Družbi 39 godina, preminula 6. prosinca 2025., Brezje
- S. M. Maria Goretti Domovich**, živjela 92 godine, u Družbi 71 godinu, preminula 15. prosinca 2025., Lemont

Rodbina sestara

- Charles Maroyi Kashera**, brat naše s. Immaculée, preminuo 2. studenoga 2025.
- Marinko Runje**, brat naše s. Smiljane, preminuo 19. studenoga 2025.

Zahvale

Gospodin dao, Gospodin uzeo: blagoslovljeno ime Gospodnje.
(Job 1,21)

U nedjelju 2. studenoga na spomendan svih pokojnih, oko 20 sati *sestrica smrt* pokucala je na vrata naše obitelji. Naš dragi brat Maroyi Kashera Charles preminuo u bolnici Fomulac, koja se nalazi oko pedesetak kilometara od Bukavua.

Charles je rođen 3. lipnja 1991. godine, kao najmlađe od sedmero djece u našoj obitelji. Poslije smrti našeg oca, Paula Kashera, 9. ožujka 2009. godine, ostao je živjeti na selu s majkom. Rano se i oženio, napunivši tek dvadeset i jednu godinu. Otac je petero djece, od kojih najstarije ima dvanaest, a najmlađe tek tri godine. Kako bi uzdržavao svoju

obitelj radio je teški fizički posao na sada ratom zahvaćenom području. Kad je obolio nije bilo lako organizirati prijevoz i dovesti ga na liječenje u bolnicu. Njegove kolege su ipak 31. listopada, uspjeli naći put i način, ali kasno jer već tada je bio u kritičkom stanju. Samo dva dana kasnije preminuo je. U pratnji sestara koje su uspjele doći iz svih naših zajednica, braće franjevac, obitelji i prijatelja, nakon euharistijskog slavlja u dvorištu naše kuće, koje je predslavio otac Bonifacije Kanozire, 4. studenoga imali smo obred pokopa našeg dragog brata, pored groba našeg oca.

Cijela moja obitelj, i ja osobno iskreno zahvaljujemo za svu sestrinsku blizinu u ovom teškom trenutku. Posebno s. Veroniki Verbič, vrhovnoj predstojnici, s Lidiji Bernardici Matijević, provincijskoj predstojnici i s Françoise Balibuno, povjerenici sestara u Misiji, kao i svim drugim sestrama Provincije koje su nam iskazale sućut i podršku, materijalnu pomoć i sestrinsku blizinu. U vaše molitve preporučujemo djecu mog pokojnog brata.

Uime moje obitelji,

s. Immaculée Mauwa Kashera

Drage sestre, željela bih podijeliti s vama bol zbog gubitka svoga brata Marinka koji je preminuo nakon kratke, teške i neizlječive bolesti. Bio je dobar, skroman, miroljubiv i društven čovjek. Volio je obitelj, prijatelje i sve ljude, a posebnu ljubav gajio je prema cvijeću. S blagim osmijehom na licu otišao je na zadnje putovanje, u vječni mir, u divan svijet svjetla.

Svima vama koje ste mi povodom smrti mog brata na bilo koji način izrazile svoju blizinu, razumijevanje i sućut, iskreno zahvaljujem.

Vrijeme će proći, i ti ćeš, dragi brate, ustati, a dotada ostajemo u čežnji za konačnim susretom. Bila ti laka hrvatska zemlja koju si volio i branio.

Počivao u miru Božjem!

s. Smiljana Runje

PRILOZI

Ti si, o Gospode, ufanje moje (Ps 71,5)

Poruka pape Lava XIV. za 9. Svjetski dan siromaha
(33. nedjelja kroz godinu, 16. studenog 2025.)

Svjetski dan siromaha ima za cilj podsjetiti naše zajednice da su siromašni ljudi u središtu svake pastoralne skrbi, ne samo u njezinom milosrdnom aspektu, već i u onome što Crkva slavi i naviješta. Bog je preuzeo njihovo siromaštvo kako bi nas obogatio njihovim glasovima, njihovim pričama i njihovim licima. Svi oblici siromaštva, bez iznimke, poziv su da se evanđelje živi na konkretan način i da se pružaju djelotvorni znakovi nade.

1. „Ti si, o Gospode, ufanje moje“ (Ps 71,5). Te riječi potekle su iz srca opterećenog velikim teškoćama: „Trpljenja mnoga i velika bacio si na me“ (r. 20), kaže psalmist. Pa ipak, njegova je duša otvorena i puna povjerenja, jer je nepokolebljiva u vjeri koja prepoznaje Božju podršku i to ispovijeda: „Budi mi hrid utočišta i čvrsta utvrda spasenja“ (r. 3). Otud proizlazi nepokolebljivo povjerenje da nada u njega ne razočarava: „Tebi se, Gospodine, utječem, ne daj da se ikada postidim!“ (r. 1).

Usred životnih kušnji, nadu oživljava pouzdana i ohrabrujuća sigurnost Božje ljubavi, izlivena u naša srca po Duhu Svetome. Stoga ona ne razočarava (usp. Rim 5,5), te sveti Pavao može napisati Timoteju: „Ta za to se trudimo i borimo jer se pouzdajemo u Boga živoga“ (1 Tim 4,10). Živi Bog je, naime, „Bog nade“ (Rim 15,13), koji je u Kristu, svojom smrću i uskrsnućem, postao „nada naša“ (1 Tim 1,1). Ne smijemo zaboraviti da smo spašeni u toj nadi, u kojoj moramo ostati usidreni.

2. Siromasi mogu postati svjedoci snažne i pouzdane nade, upravo zato što je ona, u njihovom slučaju, ispovijedana u nezavidnom životnom položaju označenom odricanjem, krhkošću i marginalizacijom. Oni se ne oslanjaju na sigurnost koju daju moć i posjedovanje; naprotiv, zbog njih trpe i često su njihova žrtva. Svoju nadu mogu stavljati samo negdje drugdje. Priznajući da je Bog naša prva i jedina nada, i mi prelazimo s prolaznih *nada* na trajnu *nadu*. Kad nas nosi želja da imamo Boga za suputnika na svom životom putu, važnost bogatstva se umanjuje, jer se otkriva istinsko blago koje nam je uistinu potrebno. Riječi kojima je Gospodin Isus opominjao svoje učenike jasne su i nedvosmislene: „Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagriza i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu. Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagriza i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu“ (Mt 6,19-20).

3. Najgore siromaštvo je ne poznavati Boga. Papa Franjo nas je na to podsjetio kad je u *Evangelii gaudium* napisao: „najveća je diskriminacija od koje trpe siromašni nedostatak duhovne skrbi. Velika većina siromaha posjeduje posebnu otvorenost vjeri; trebaju Boga, i mi ne smijemo propuštati pružati im njegovo prijateljstvo, njegov blagoslov, njegovu riječ, omogućiti im pristup slavljenju sakramenata i ponuditi im hod rasta i sazrijevanja u vjeri“ (br. 200). Tu se krije temeljna svijest i potpuno originalno shvaćanje o tome kako u Bogu pronaći vlastito blago. Apostol Ivan apostol insistira na sljedećem: „Rekne li tko: ‘Ljubim Boga’, a mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti“ (1 Iv 4,20).

To je pravilo vjere i tajna nade: sva dobra ovog svijeta, materijalne stvari, svjetovni užici, ekonomsko blagostanje, koliko god važno bili, nisu dovoljni da učine srce sretnim. Bogatstvo je često varljivo i dovodi do dramatičnih situacija siromaštva, od kojih je na prvom mjestu čovjekovo uvjerenje da ne treba Boga i da može živjeti bez Boga. Na um nam padaju riječi svetog Augustina: „Sva tvoja nada neka je u Bogu: osjeti potrebu za njim, da te On ispuni, jer bez njega, što god da imao samo će te učiniti još praznijim“ (*Tumačenja Psalama*, Ps 85,3).

4. Kršćanska nada, na koju upućuje Božja Riječ, sigurnost je na životnom putu, jer ne ovisi o ljudskoj snazi, već o obećanju Boga koji je uvijek vjeran. Stoga su kršćani od samih početaka odlučili nadu poistovjećivati sa simbolom sidra, koje daje stabilnost i sigurnost. Kršćanska nada je nalik sidru koje naše srce privezuje za obećanje Gospodina Isusa, koji nas je spasio svojom smrću i uskrснуćem, i koji će ponovno doći među nas. Ta nada nastavlja pokazivati kao pravi životni obzor „novo nebo“ i „novu zemlju“ (2 Pt 3, 13), gdje će egzistencija svih stvorenja pronaći svoj autentični smisao, jer naša prava domovina je na nebu (usp. Fil 3, 20).

Božji grad nas, samim tim, obvezuje na predano zalaganje za ljudske gradove. Oni mu već sada moraju početi nalikovati. Nada, koju podupire Božja ljubav izlivena u naša srca po Duhu Svetom (usp. Rim 5,5), pretvara ljudsko srce u plodno tlo gdje može niknuti ljubav prema životu svijeta. Tradicija Crkve stalno potvrđuje tu uzajamnu povezanost između triju bogoslovnih kreposti: vjere, nade i ljubavi. Nada se rađa iz vjere, koja je jača i održava, oslanjajući se na ljubav, majku svih kreposti. A ljubav nam je potrebna danas, sada. To nije obećanje, već stvarnost na koju gledamo s radošću i odgovornošću: ona nas uključuje i usmjerava naše odluke prema općem dobru. Onaj tko nema ljubavi, ne samo da nema vjere i nade, već oduzima nadu i svome bližnjemu.

5. Biblijski poziv na nadu nosi, dakle, sa sobom dužnost preuzimanja na sebe, bez odgađanja, odgovarajuće odgovornosti u povijesti. Ljubav, naime, „predstavlja veliku društvenu zapovijed“ (*Katekizam Katoličke Crkve*, 1889). Siromaštvo ima strukturne uzroke s kojima se treba uhvatiti u koštac i ukloniti ih. Dok se to događa, svi smo pozvani stvarati nove znakove nade koji svjedoče kršćansku ljubav, kao što su činili mnogi sveci i svetece kroz povijest. Bolnice i škole, na primjer, predstavljaju ustanove osnovane zato da izraze prihvaćanje najslabijih i marginaliziranih. One bi sada trebale biti dio javnih politika svake zemlje, ali ratovi i nejednakosti to često još uvijek sprječavaju. Znakovi nade danas sve više postaju obiteljski domovi, stambene zajednice za maloljetnike, savjetovališta i prihvatni centri, pučke kuhinje, prenoćišta, pučke škole: koliko samo često skrivenih znakova, koje možda ne primjećujemo, ali koji su tako važni za prevladavanje ravnodušnosti i poticanje na predano zalaganje u različitim oblicima volontiranja!

Siromasi nisu dodatna briga za Crkvu, nego najmilija braća i sestre, jer nas svaki od njih, svojim životom, kao i riječima i mudrošću koju nose, nadahnjuje da dođemo u konkretan

dodir s istinom evanđelja. Stoga *Svjetski dan siromaha* ima za cilj podsjetiti naše zajednice da su siromašni ljudi u središtu svake pastoralne skrbi, ne samo u njezinom milosrdnom aspektu, već i u onome što Crkva slavi i naviješta. Bog je preuzeo njihovo siromaštvo kako bi nas obogatio njihovim glasovima, njihovim pričama i njihovim licima. Svi oblici siromaštva, bez iznimke, poziv su da se evanđelje živi na konkretan način i da se pružaju djelotvorni znakovi nade.

6. To je poziv koji pred nas stavlja slavlje Jubileja. Nije slučajno da se *Svjetski dan siromaha* slavi pred kraj ove Godine milosti. Kada se Sveta vrata zatvore, morat ćemo čuvati i prenositi Božje darove koji su izliveni u naše ruke tijekom cijele godine molitve, obraćenja i svjedočenja. Siromasi nisu predmet naše pastoralne skrbi, nego kreativni subjekti koji nas potiču da uvijek iznova pronalazimo nove načine življenja evanđelja danas. Suočeni s novim valovima osiromašenja koji se nižu jedan za drugim, postoji opasnost da se na to naviknemo i s tim se pomirimo. Svakodnevno susrećemo siromašne ili osiromašene ljude, a ponekad se može dogoditi da i mi sami imamo manje, da izgubimo ono što nam se nekad činilo sigurnim: dom, dovoljno hrane kroz dan, pristup zdravstvenoj skrbi, dobru razinu obrazovanja i informiranosti, slobodu vjeroispovijedi i izražavanja.

Kod promicanja općeg dobra, naša društvena odgovornost temelji se na stvaralačkom činu Boga, koji svima daje zemaljska dobra: kao i ona, i plodovi ljudskog rada također bi trebali biti jednako dostupni svima. Pomaganje siromašnima je, naime, prije pitanje pravde, nego milosrđa. To je ono što primjećuje sveti Augustin: „Gladnome daješ kruha, ali bilo bi bolje da nitko nije gladan, premda tada ne bi bilo nikoga tko je kruha gladan. Gologa odijevaš, ali koliko bi bolje bilo da svi imaju odjeću i da ne bude te oskudice!“ (*Tumačenje Prve Ivanove poslanice* VIII, 5).

Nadam se, dakle, da će ova Sveta godina potaknuti razvoj politika za borbu protiv starih i novih oblika siromaštva, te biti poticaj novim inicijativama za podršku i pomoć najsiromašnijima. Posao, obrazovanje, dom, zdravlje preduvjeti su za sigurnost koja se nikada neće postići oružjem. Pozdravljam već postojeće inicijative i napore koje svakodnevno veliki broj muškaraca i žena dobre volje ulaže na međunarodnoj razini.

Povjerimo se Blaženoj Djevici Mariji, Tješiteljici žalosnih, i zajedno s njom uzdignimo pjesmu nade, služeći se riječima himna *Te Deum*: „In Te, Domine, speravi, non confundar in aeternum – U tebe se, Gospodine, uzdam: ne daj da se ikada postidim“.

*Iz Vatikana, 13. lipnja 2025.,
spomen svetog Antuna Padovanskog, zaštitnika siromaha*

Školske sestre franjevke Krista Kralja

LIST DRUŽBE

Godina XXIX.

Studenj 2025.

Br. 2 (73)

Jubilarna godina poziva nas da budemo hodočasnice nade da uzdignemo pogled prema nebu i gledamo u budućnost ne s tjeskobom onih koji na horizontu vide prijetnju, nego s povjerenjem onih koji znaju da je povijest – moja osobna, povijest moje zajednice i povijest cijeloga svijeta – u Božjim rukama.

Radost Gospodnja moja je jakost. (Ne 8,10)

(Poruka sa Susreta Odgajateljica i sestra aktivnih u pastoralu zvanja. Asiz, 16.-24.kolovoza 2025.)

Generalna kuća

Od proljeća do danas naša mala zajednica u Grottaferrati imala je mnogo značajnih događaja i dragih susreta, slavlja i druženja. Svojom molitvenom prisutnošću pratile smo zbivanja u Crkvi te živjele s Crkvom, a na pojedinim događajima i osobno sudjelovale.

Uz svakodnevne obveze bilo je vremena i za duhovne obnove, kao i za prigodna sestrinska druženja. Tako smo u Gospinu mjesecu, svibnju, zajedno sa sestrama Rimske delegature hodočastile u baziliku svetog Pavla i marijansko svetište Divino Amore. Bio je to uistinu dan duhovne obnove i franjevačkog

zajedništva. Ljetne mjesece i početak jeseni provele smo u pripremi i održavanju kongregacijskih susreta. Susret odgojiteljica i sestara aktivnih u apostolatu zvanja održan je od 16. do 24. kolovoza 2025. u Duhovnom centru Domus Letitiae u Asizu. Na susretu je sudjelovalo devetnaest sestara iz svih provincija, izuzev sestara iz DR Konga koje nisu uspjele dobiti potrebne dokumente za putovanje, te cijela Vrhovna uprava. *Radost Gospodnja moja je jakost* (usp. Neh 8,10) bila je tema susreta, ali i naša molitva u

vrijeme pripreme i odvijanja. Sestre koje rade u apostolatu zvanja, zajedno s odgojiteljicama, promišljale su o pastoralnim izazovima i radu s mladima koji su na putu razlučivanja životnog poziva ili su u početnoj formaciji za redovnički život. Pravo osvježenje bilo je međusobno dijeljenje iskustava na području odgoja te u kreativnim aktivnostima pastora mladih. Sve nas je to ohrabrilo i potaknulo na još veću povezanost i zauzetost u služenju i naviještanju Božjeg kraljevstva. Radosni susreti, zajednička molitva i druženje ispunili su nas i dali novi polet i snagu za radosno življenje našega posvećenja Bogu. Po završetku susreta poslana je poruka svim sestrama Družbe kako bi na taj način sve bile dionice sestrinskog zajedništva. Zahvalne smo Bogu za milosni dar boravka u Asizu te svima vama koje ste nas pratile svojom molitvom.

Nakon Asiza nije bilo predaha – odmah smo pristupile intenzivnijim pripremama za susret mladih sestara, juniorki i sestara do pet godina od doživotnih zavjeta, koji je održan od 5. do 12. listopada, upravo u vrijeme Jubileja Bogu posvećenih osoba. U te listopadske dane Rim je bio preplavljen redovnicama, redovnicima i drugim posvećenim osobama koje su hodile ulicama Vječnoga grada kao radosni hodočasnici nade.

Uvečer 5. listopada okupilo se dvadeset i pet mladih sestara zajedno s nama iz Vrhovne uprave u našoj prvoj kući u Rimu, u zajednici sestara na Piazza Caprera 2. Tamošnja zajednica pokazala je prepoznatljivu franjevačku gostoljubivost i jednostavnost. Mlade sestre sa zanimanjem su slušale svjedočanstvo s. Marije Perić o dolasku prvih sestara u Rim, uvjetima u kojima su živjele te o njihovu nepokolebljivom pouzdanju u Božju providnost koja ih je nosila kroz sve životne okolnosti.

Tema susreta bila je: *Radost Gospodnja moja je jakost*. Program, prilagođen “hodočasničkom” duhu, bio je vrlo bogat te duhovno i fizički zahtjevan, a mlade sestre, pune snage i entuzijazma, s radošću su ga prihvatile i ustrajno slijedile. Zahvaljujemo Bogu za taj susret koji nas je još više povezao i probudio snažniju želju za zajedništvom i pripadnošću istoj redovničkoj obitelji. Dirljivo je bilo čuti mlade sestre kako sa zahvalnošću u molitvi spominju sve vas koje ste im omogućile, pa i žrtvovali se, da bi one mogle provesti tjedan dana u Rimu. Sudionice su izrazile želju za povremenim *online* susretima kako bi nastavile negovati duhovnu i sestrinsku povezanost. Na njihov poticaj okupile smo ih koncem listopada na *online* susret zajedničke molitve krunice.

Od 20. do 28. listopada u našoj kući u Grottaferrati održane su duhovne vježbe. Voditelj je bio don Flavio De Pascali, svećenik pokreta Djelo Marijino. Sudjelovalo je devet sestara iz Rimske delegature te nas tri iz Vrhovne uprave, dok su preostale tri sestre zajednice bile naše “Marte” i preuzele kućanske poslove kako bismo se mi mogle potpuno posvetiti molitvi i razmatranju. Bila je to iznimna prilika da pružimo gostoprimstvo sestrama iz Rima, koje su nam uvijek “pri ruci” u raznim potrebama.

I ovi su susreti poticaj svima nama, da čuvajući plamičak nade koji nosimo u srcima, radosno hodimo služeći i njegujući sestrinsko zajedništvo, kako bismo bile svjedoci Kraljevstva koje nije od ovoga svijeta.

S. Petra Bagarić

Mariborska provincija

Razdoblje od sredine mjeseca travnja do sredine studenoga moglo bi se izraziti riječima biblijskog Propovjednika: *Sve ima svoje vrijeme: ima vrijeme rađanja i vrijeme umiranja* (usp. Prop 3,1-2).

Na Uskrs smo se, zajedno s cijelom Crkvom, radovali blagoslovu *Urbi et Orbi* pape Franje. No već nas je sljedećeg jutra iznenadila vijest o njegovu odlasku Ocu nebeskom. Neka nas iz punine života u Bogu milostivo blagoslivlja u našem nastojanju da, uz Božju pomoć, možemo ostvarivati bogatu baštinu njegovih poticaja i primjera u služenju najsiromašnjijima.

U našoj žarkoj molitvi za novog pastira Crkve darovan nam je blagoslovljeni osmijeh pape Lava XIV. Svojom nas riječju od prvoga dana potiče na otvorenost, izgradnju mira i dijaloga, u povjerenju da Krist uvijek hodi pred nama.

Papi Lavu XIV. također smo zahvalne što je Crkvi u Sloveniji podario novog apostolskog nuncija, nadbiskupa Luigija Bianca, koji poznaje prisutnost sestara naše Družbe u Egiptu, Argentini, Hrvatskoj i Ugandi, gdje je vršio svoju službu.

S. Angela Zanjeković se, nakon tri mjeseca pomoći sestrama u Argentinsko-urugvajskoj i Paragvajskoj provinciji u procesu ujedinjenja provincija, u uskrsnom tjednu vratila u Sloveniju. Na putu iz Rima zahvalno ju je dopratila vrhovna predstojnica s. M. Veronika Verbič.

Provincijska predstojnica s. Tina Dajčer nastavila je godišnji pohod zajednicama. U drugoj polovici svibnja posjetila je sestre u Kairu i Aleksandriji zajedno s provincijskom zamjenicom i ekonomom s. Metkom Vrabič, kako bi ondje uredile razne ekonomske i pravne poslove.

Osim redovite pastoralne djelatnosti, posebno su mlade sestre bile aktivne u raznolikim ljetnim aktivnostima. Pripremale su i vodile razne programe za djecu, mlade i obitelji, pri čemu su im pomagali

animatori. Sudionicima su na izvoran način približavale Božju riječ, Franjinu pjesmu stvorenja te život svetih supružnika Louisa i Zélie Martin, roditelja Male Terezije.

Sudjelovale su također u programima koje organiziraju druge ustanove, kao što su Anin fond za pomoć brojnim obiteljima i Zavod Katolička mladež. U okviru skupine za pastoral zvanja u Provinciji, s. Martina Štemberger i s. Ema Alič s mladima iz župe Zgornja Polskava hodočastile su u Međugorje na tradicionalni Festival mladih. Zahvalne su što druge – osobito starije sestre – sve to prate sa zanimanjem i molitvenom podrškom.

S. Metka Vrabič je od 3. do 7. kolovoza u zajednici u Gorici predvodila duhovnu obnovu za šest sestara jubilantkinja. Ove je godine 75. obljetnicu redovničkog života proslavila s. Leonarda Curk, 70. obljetnicu s. Gabrijela Koncilja, 60. obljetnicu s. Valentina Rupnik, s. Romana Smole i s. Angelina Špindler, te 50. obljetnicu s. Brigita Blažič.

Na zajedničkom slavlju jubileja 9. kolovoza u Repnjama zahvalile smo Bogu i slavljenicama. Svečanu svetu misu služio je mons. Alojzij Cvikl, mariborski nadbiskup metropolit. Zbor sestara, pod vodstvom s. Klare Jarc, pjevao je na misi i prigodnom programu koji je pripremila skupina mladih sestara za vrijeme zajedničkog ručka u lijepo uređenom šatoru.

Ljeto je također bilo vrijeme sestrinskih duhovnih vježbi, imenovanja kućnih predstojnica i potrebnih premještaja sestara. Dana 31. kolovoza 2025. kanonski je ukinuta zajednica u Šturjama kod Ajdovščine. Zajedno s tamošnjim sestrama – s. Milenom Zdešar, s. Milkom Saje i s. Otilijom Kovšca – oprostile smo se od župe na nedjeljnoj svetoj misi. Župljani su, zajedno sa župnikom Zoranom Zornikom, vrlo zahvalni sestrama za 58 godina dobre suradnje. Sestre iz Šturja potom su se preselile u druge zajednice Provincije. Oprema kućne kapele Svetih anđela čuvara darovana je Zavodu katoličke mladeži u Ljubljani, a nekretnine su 12. rujna predane novom vlasniku. Bog dao da dobro sjeme posijano u sredini šturske zajednice bogato urodi.

Jesen je donijela nove inicijative u povodu 800. obljetnice važnih događaja u životu Serafskog oca Franje. Od 3. rujna do 3. listopada organizirano je pješačko hodočašće između mjesta u kojima djeluju Franjina braća i sestre. Zajednice u Repnjama i Trebnju ugostile su skupinu hodočasnika. Neke su sestre pojedine dionice puta, 15. i 20. rujna, prošle zajedno s hodočasnici i pobrinule se za duhovni program.

Za osnaženje redovničkog duha sestre su 17. rujna s radošću sudjelovale na Redovničkom danu u Zaplazu, a 25. listopada na franjevačkom susretu *Duh Asiza* u Celju.

Početak nove pastoralne godine donio je osvježenje s odjecima kongregacijskih susreta. Na Desetom susretu odgojiteljica u kolovozu u Asizu sudjelovale su: odgojiteljica juniorki s. Aleša Stritar i odgojiteljica kandidatkinja i postulantkinja s. Martina Štemberger, a na

Prvom susretu sestara aktivnih u pastoralu zvanja sudjelovala je koordinatorica skupine za pastoral zvanja s. Ema Alič. Na prvom susretu sestara do pet godina nakon doživotnih zavjeta, od 5. do 12. listopada u Rimu, sudjelovala je s. Klara Jarc. Nakon susreta s. Katia Osorio i s. Aida Torales iz Paragvaja posjetile su nekoliko zajednica u našoj Provinciji.

Na Jubilej posvećenog života u Rimu, u organizaciji Konferencije redovničkih ustanova Slovenije, od 7. do 12. listopada hodočastilo je deset sestara naše Provincije, među njima i s. Justina Gad Elsayed iz Aleksandrije u Egiptu, koja je mjesec dana provela u zajednicama u Sloveniji i Italiji.

Prilikom posjeta domovini naša je misionarka s. Urša Marinčič s oduševljenjem svjedočila o misijama te je predstavila izgradnju škole i drugih projekata Misije u Rwentobu u Ugandi.

Sestre iz pastoralne skupine pozvale su s. Ivanku Mihaljević iz Bosansko-hrvatske provincije na svoj susret od 28. do 30. listopada u Št. Petru u Austriji, kako bi kroz duhovnu obnovu ojačale sestrinski život i apostolski žar.

U skladu s najavljenim zasjedanjem Plenarnog vijeća Družbe 2026. godine i aktualnim pitanjima u Provinciji, sazvan je Izvanredni radno-izborni provincijski kapitul, koji će se održati od 19. do 22. veljače 2026. u Doma sv. Josipa u Celju. Temom *U vjeri hrabrost za promjene* želimo se još više otvoriti djelovanju Duha Svetoga, kako bismo uvijek tražile ono što je u Božjim očima najbolje za Provinciju i Družbu.

Želimo biti proročki znak i svjedočiti u Crkvi i u društvu život i buduća dobra. Zajedno s vjerskim vođama i ljudima dobre volje u Sloveniji zalažemo se za dar života od začeća do prirodne smrti, što državna vlada nastoji ukinuti Zakonom o dobrovoljnom potpomognutom završetku života. U uvjerenju da je svaki život svet, na blagdan Krista Kralja nacionalnim referendumom jasno ćemo izraziti svoju volju protiv legalizacije kulture smrti.

Zahvalne smo sestrama koje u zajednicama skrbe za bolesne i nemoćne sestre, te osoblju koje u domovima u Krminu i Pliberku pruža skrb našim sestrama i drugim korisnicima. Tako je okružena ljubavlju sestara u zajednici Kuće matice 11. studenoga mirno preminula s. Gizela Knez.

Sve ima svoje vrijeme...

S. Vida Tomažič

Splitska provincija

Naša Provincija, kao i cijela Crkva, ovu godinu živi u ozračju Jubileja pokušavajući oživotvoriti vrijednosti na koje nas slavlje Svete godine poziva. Stoga su i događaji proteklog razdoblja – hodočašća, slavlja i susreti na različitim razinama – nosili pečat osobite Božje milosti i blizine. Donosimo one najvažnije.

Krajem travnja održano je provincijsko hodočašće u Vukovar i Istočnu Slavoniju. Na hodočašću, ispunjenom molitvom, sjećanjem i pijetom prema žrtvama, sestre su pohodile i upoznale mjesta koja su u Domovinskom ratu bila na prvoj crti obrane Domovine. Osim Vukovara, simbola stradanja i

hrabrosti, sestre su obišle najistočniji hrvatski grad Ilok, a jedan dan posvetile su razgledavanju brojnih znamenitosti Đakova, vjerskog i kulturnog središta Istočne Slavonije.

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova u provincijskom središtu u Splitu obilježile smo redovničke jubileje 18 naših sestara koje su proslavile pet i više desetljeća redovničkog života. Za sva dobra koja je udijelio našim jubilatkinjama i, po njima, našoj zajednici, Bogu smo zahvalili euharistijskim slavljem u samostanskoj kapeli na Lovretu koje je predslavio ravnatelj Franjevačke klasične gimnazije u Sinju fra Joško Kodžoman u koncelecijaciji sa sedmoricom svećenika, suradnika i prijatelja zajednice. Prisjećajući se svega puta kojim ih je Gospodin vodio

(usp. Pnz 8,2) jubilatkinje su se za proslavu jubileja duhovno pripremale u našem samostanu u Zadru pod vodstvom fra Jose Grbeša, provincijala Hercegovačke franjevačke provincije. Vrhunac proslave jubileja bilo je hodočašće jubilatkinja u Asiz i Rim u mjesecu rujnu.

Naše sestre sudjelovale su, krajem kolovoza na nacionalnom hodočašću osoba posvećenog života u svetište Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta u Kninu gdje se okupilo više od 400 redovnika i redovnica. Misno slavlje predslavio je predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za posvećeni život splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Zdenko Križić.

Osim jubilejskih slavlja održavani su i redoviti radni sastanci provincijskih tijela.

Početkom rujna u provincijskom središtu održan je susret kućnih predstojnica s provincijskom predstojnicom, dok su se pročelnice vijeća i voditeljice sekcija susrele dva puta, razmatrajući minuli i planirajući budući rad.

Obogaćujući, i za život naše šire Zajednice korisni, bili su i susreti na razini Družbe: Deseti susret sestara odgojiteljica i Prvi susret sestara aktivnih u apostolatu zvanja te Drugi susret sestara s privremenim zavjetima i Prvi susret sestara do pet godina od polaganja doživotnih zavjeta na kojem su naše sestre sudjelovale.

U vremenu oskudijevanja duhovnim zvanjima našu zajednicu obradovao je ulazak u novicijat Valentine Sitaš, s. Pie. Raduje nas i uspjeh naše s. Anđele Crnjac koja je postignutom diplomom na Institutu za crkvenu glazbu pri Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu napravila još jedan korak na putu svojega služenja Bogu.

Primičući se završetku slavlja Jubilejske godine ostaje nam pitanje koliko smo u našoj okolini i u nama samima prepoznale mjesta potrebna novog svjetla nade i jesmo li, oprostom i milosrdem, dale novu

priliku Životu? Neka nam Gospodin – nada naša pomogne da, unatoč svojim slabostima, svijetu budemo živi znak Njegove ljubavi i milosrđa.

S. Marina Fuštar

Misija u Demokratskoj Republici Kongo

S povjerenjem u Boga, našu jakost i našu nadu, proživjele smo ove vrijeme obilježeno kušnjama i milostima. Unatoč ratu, strahu i nesigurnosti koja vlada u našoj regiji, Gospodin nas je podržao i hrabrio u našem poslanju i obnovio u nama snagu da radosno živimo svoje zvanje. Podržane molitvom i sestrinskom solidarnošću, uspjele smo organizirati nekoliko događaja važnih za život naše zajednice i cijele franjevačke obitelji.

Akadska i školska godina bile su poremećene u svom ritmu te nam nije bilo lako organizirati predviđene aktivnosti, ali smo nastojale biti fleksibilne i prilagoditi se nastaloj situaciji.

U ozračju neizvjesnosti i napetosti uspjele smo održati godišnje duhovne vježbe za naše kandidatkinje i postulantkinju, a potom i za skupinu sestara. Ti trenuci tišine, molitve i razlučivanja omogućili su svakoj od nas da se usredotoči na ono bitno: osobni susret s Bogom. Unatoč ratnoj buci, iskusile smo unutarnji mir koji jedino Gospodin može darovati. Duhovne vježbe bile su živo svjedočanstvo sestrinske blizine i prilagodljivosti u organizaciji, a nadasve naše vjere i povjerenja, podsjećajući nas da *nas ništa ne može rastaviti od ljubavi Kristove* (usp. Rim 8,39).

Potaknute željom i odgovornošću za razvoj naše Misije, organizirale smo susret svih sestara s temom razvoja Misije u vidu postajanja delegaturom. Ovaj susret je okupio sve sestre, a one koje nisu mogle putovati zbog sigurnosne situacije sudjelovale su *online*. Ovo važno vrijeme zajedničkog dijeljenja i sestrinskog promišljanja omogućilo nam je vrednovanje našeg dosadašnjeg razvoja, razlučivanje budućih koraka koje treba poduzeti i otvaranje novih perspektiva za naš zajednički i misijski rast.

Tijekom ovog razdoblja 15 sestra juniorki obnovilo je svoje redovničke zavjete u dvije skupine, prva u mjesecu kolovoza i druga u rujnu. Na franjevački blagdan Porcijunkule, 2. kolovoza, s. Clara Munguoburha i s. Gisèle Cirhuaza položile su doživotne zavjete, a s. Immaculée Mauwa i s. Noëlla Mizinzi proslavile su srebrni redovnički jubilej. Ta slavlja bila su trenuci duboke zahvalnosti Bogu za vjernost njegove ljubavi i za ustrajnost naših sestara u njihovom

predanju. Svako slavlje redovničkih zavjeta u nama raspiruje plamen našeg zajedničkog poziva i ojačava naše svjedočanstvo u srcu svijeta.

Na blagdan svete Klare Asiške, molitvom Srednjeg časa, tri kandidatkinje započele su odgojno razdoblje postulature, a za vrijeme svečane molitve Večernje jedna postulantkinja je primljena u novicijat.

Spomen Preminuća i blagdan svetog Franje okupili su cijelu franjevačku obitelj u molitvi, radosti i zajedništvu. Ta su slavlja oživjela našu želju da vjernije slijedimo Krista siromašnoga i raspetoga, po

primjeru našeg Oca svetog Franje, te da živimo evanđelje u jednostavnosti i nadi, čak i usred patnje. Bio je to vidljiv znak zajedništva i jedinstva unutar velike franjevačke obitelji u Bukavuu.

U ovo vrijeme ratne nesigurnosti, nažalost, neki samostani sestara i svećenika bili su napadnuti i pokradeni od strane pobunjenika i naoružanih pljačkaša, što je izazvalo strah i gubitak materijalnih dobara. Bogu hvala, nije bilo gubitaka ljudskih života. I u tim mračnim trenucima vidjele smo Božju ruku koja nas štiti i snagu sestrinstva koja nas podupire. Ti događaji, iako bolni, ojačali su našu vjeru i odlučnost da, gdje god se nalazili, budemo svjedoci mira i nade.

Unatoč svim kušnjama i nesigurnostima, svjedoci smo Božje vjernosti u našoj povijesti. Svaki događaj, bio on bolan ili radostan, podsjeća nas da se naše poslanje ostvaruje samo u povjerenju u Boga. On je taj koji vodi naše korake, jača našu vjeru i čini da raste mir u nama.

Oslanjamo se na Boga, danas i sutra, da nastavimo svoj hod s hrabrošću, u vjeri, zajedništvu i u evanđeoskoj radosti, kako bi i preko naših života svjetlo Kristovo uvijek sjalo u srcu svijeta.

S. Bernadette Nsimire Rubenga

Lemontska provincija

“Habemus Papam” – bile su to riječi koje je katolički svijet očekivao čuti, ali sljedeća vijest bila je potpuno neočekivana: Papa iz Sjedinjenih Američkih Država, rođen u Doltonu, u južnom predgrađu Chicaga, Illinois. Zahvalni smo Gospodinu za papu Lava XIV., za njegov primjer služenja i vođenja, koji svojim riječima i djelima svijetu donosi nadu u mir. Molimo za njegovo dobro zdravlje, za dobro koje čini i za njegove mudre savjetnike.

U našoj maloj zajednici u Lemontu nastojimo dati svoj doprinos sveopćoj Crkvi. Posljednjih mjeseci za nas su to bili mjeseci molitve, zajedničkog života, slavlja i služenja.

Dana 1. lipnja pridružile smo se narodu Slovenske katoličke misije u slavlju 100. obljetnice osnutka Franjevačkog samostana. Godine 1924. otac John Capistran Ferlin donio je iz Slovenije kopiju slike *Marija Pomagaj*. Slika je blagoslovljena i postavljena u slovensku crkvu 1. prosinca 1924., a kasnije je misija postala hodočasničko mjesto za Slovence u Americi. Nekoliko sestara sudjelovalo je na svetoj misi koju je slavio rektor bazilike u Brezju (Slovenija). Taj je dan za nas bio nezaboravan: sa zahvalnošću smo se prisjetile brižljivosti franjevac za nas, osobito na duhovnoj razini.

Dana 13. lipnja s. Maryann i s. Therese Ann sudjelovale su na proslavi blagdana sv. Antuna Padovanskog u Chicagu zajedno s brojnim hrvatskim vjernicima. U dvorištu samostana slavljena je sveta misa, nakon koje je uslijedilo bratsko druženje. Sestre su imale priliku provesti malo vremena sa sestrama iz Mostarske provincije, koje djeluju u fratarskoj zajednici.

Dana 14. lipnja katolici Chicaga (oko 30.000 ljudi) okupili su se na Rate Baseball Fieldu kako bi zahvalili Gospodinu za izbor pape Lava XIV. Na tom događaju bile su prisutne s. Therese Ann, s. Maryann i s. Cindy. Poslijepodne je papa Lav poslao video poruku usredotočenu na nadu, upućenu posebno mladima koji su budućnost Crkve. Bio je to dan uoči svetkovine Presvetog Trojstva, a događaj je bio prikazan i na televiziji; svetu misu predvodio je kardinal Blase Cupich, a na završetku svi su radosno, s oduševljenjem i nadom zapjevali *Te Deum*.

Dana 8. srpnja s. Annette Shircel mirno se preselila u Očev vječni dom. Njezin odlazak s ovoga svijeta duboko nas je pogodio: još uvijek osjećamo nedostatak njezine mirne, suosjećajne i radosne prisutnosti. Na sprovodu je sudjelovalo mnogo njezinih rođaka iz Wisconsina te brojni prijatelji iz Lemonta.

Ove godine u našoj Provinciji nije bilo posebnih jubilarnih proslava, pa smo 9. kolovoza zajedno proslavile naše redovničke jubileje. Proslava je započela u kapeli Alvernije Večernjom i Svetom misom, koju je predvodio o. Michael Jennrich, OFM. Nakon slavlja primile smo od provincijske predstojnice s. Therese Ann nove službe, a zatim smo poslušale njezino izlaganje. Nakon toga smo u sestrinskom zajedništvu podijelile uspomene na dane našeg redovničkog oblačenja i polaganja zavjeta, koji su se dogodili prije mnogo godina.

Dana 21. rujna, zajedno s franjevcima diljem svijeta, proslavile smo 800. obljetnicu “Hvalospjeva stvorenja”. Članovi obitelji, prijatelji, bivši učenici i mnogi drugi pridružili su nam se kako bismo odali počast ovom predivnom hvalospjevu Bogu. Jedna skupina sestara pripremila je program dana, a druga je nastojala dati svoj doprinos kako bi proslava svim sudionicima bila pravo franjevačko iskustvo.

Iako su vremenske prognoze bile zabrinjavajuće, s obilnom kišom, po Božjoj milosti nije pala niti jedna kap. Posjetitelji su prošli “Postaje Hvalospjeva stvorenja”. Zatim su sudjelovali u šetnji prirodom i u blagoslovu novog “stupa mira”, koji će ostati na našem posjedu. Djeca su slikala kućice za ptice i vrtne kamenčiće, uz pomoć s. Mary Terese i nekoliko učenika volontera iz St. Laurence High School.

Unutar su bili izloženi umjetnički radovi Hvalospjeva na engleskom i talijanskom jeziku te nekoliko fotografija prirodnog krajolika

našeg kampusa, koje je snimila s. Patricia. Svakom posjetitelju darovane su razglednice s motivima prirode. Također je prikazan video o prirodi, a gosti su sudjelovali u molitvenom susretu u kapeli. Na kraju su se uputili u blagovaonicu, gdje ih je čekalo osvježanje kako bi zajedno zaključili taj dan ispunjen radošću i zahvalnošću.

Dana 3. listopada proslavile smo *Transitus*, zajedno s našim pridruženim članovima i drugim laicima koji su nam se pridružili u tom trenutku sjećanja i molitve. Nakon zajedničke molitve i štovanja relikvijs svetog Franje, završile smo bratskim zajedništvom u našoj blagovaonici.

Dana 19. listopada održana su dva jesenska događaja: prvi je bio naš “Run with the Nuns” (Trči s časnim sestrama), humanitarna utrka na 5 km organizirana na našem imanju. Cilj inicijativa bio je prikupiti sredstva za naše apostolske aktivnosti i Program stipendija. Iako je prethodne noći i ujutro padala kiša, ali bez grmljavine, utrka se održala prema planu. Bilo je prijavljeno 250 sudionika, a 140 hrabrih je unatoč kiši istrčalo svih 5 km. Više od deset naš sestara, iako nismo trčale, bile smo prisutne kako bismo dočekale sudionike, ohrabrile ih i čestitale im na dolasku.

Hvalimo Boga za svako dobro koje se tog jutra dogodilo na našem brežuljku i za ljepotu našeg imanja, koju možemo dijeliti s drugima kroz naše franjevačko gostoprimstvo.

Istog dana, četiri naše sestre posjetile su Slovenski katolički centar koji je slavio 100 godina prisutnosti Majke Božje iz Brezja u Americi i 30 godina Slovenskog katoličkog centra. Ova proslava bila je nastavak one koja je započela u lipnju ove godine. Svetu misu predvodio je biskup Ljubljane, mons. Anton Jamnik, zajedno s tri svećenika koncelebranta. Nakon mise, svi su se okupili na druženje i prigodni program.

Dana 24. listopada, šest naših sestara krenulo je iz Lemonta prema Kansas Cityju u Kansasu na proslavu 125. obljetnice župe sv. Ivana Krstitelja. Godine 1909., kada smo prvi put stigle u Sjedinjene Države, i tijekom mnogo narednih godina, naše su sestre podučavale u školi i služile u župnom sirotištu.

U subotu, 25. listopada, sestre su posjetile bivše sirotište, danas pretvoreno u muzej, koji čuva brojne predmete i arheološke nalaze. Te večeri sudjelovale su na misi i proslavi zajedno sa župljanima, od kojih se mnogi još uvijek s ljubavlju sjećaju sestara, iako više nismo prisutne u toj župi. Dugi niz godina također smo podučavale u Holy Family School u Kansas Cityju. U nedjeljno jutro, sestre su sudjelovale na župnoj misi i družile se s vjernicima, koji su podijelili mnoga sjećanja i sa zahvalnošću se prisjetili službe i prisutnosti sestara tijekom godina.

U nedjelju, 26. listopada, sestre Ann Barbara, Kathleen i Marjorie sudjelovale su na humanitarnoj večeri u korist

Bethany House of Hospitality u Chicagu. Bethany House je ustanova koja pruža pomoć ženama imigrantkinjama između 18 i 25 godina te njihovoj djeci, a osnovala su je različite vjerske zajednice iz našega kraja. Danas je vode sestre i laici, a djeluje zahvaljujući donacijama. Naša zajednica, iako nije među osnivačima, svake godine pruža financijski doprinos kao podržavajući član.

Nakon objave našeg posljednjeg Lista Družbe, doživjele smo mnoga značajne iskustva i aktivnosti, ali najvažniji trenutak bio je kanonski pohod sestara Veronike Verbič i Petre Bagarić. Stigle su 4. studenoga. Dočekale smo ih s radošću, slavljem Svete mise i svečanom večerom u samostanu Mount Assisi, na kojoj su sudjelovale sve sestre Provincije.

Sestra Veronika trenutno je u punom tijeku svog pohoda. Imala je priliku susresti kardinala Blasea Cupicha i vidjeti dio Sjedinjenih Američkih Država. Također je posjetila sestre Mostarske provincije, koje služe kod hrvatskih franjevaca u Chicagu.

Sestri Veroniki i Petri duboko smo zahvalne za vrijeme provedeno s nama, za njihovu majčinsku brigu i za podršku koju su nam pružile u nastavljanju naše misije u Provinciji kao Školske sestre franjevke Krista Kralja.

S. Kathleen Vugrinovich

Mostarska provincija

Od svibnja do početka studenoga naša je Provincija nastavila živjeti u duhu zajedništva, zahvalnosti i otvorenosti poticajima Duha. U proteklm mjesecima ostvareni su brojni susreti i hodočašća, kako na razini Provincije tako i u okviru redovničkih konferencija BiH i Hrvatske. Sudjelovalo se na različitim crkvenim i kulturnim događajima, a upriličene su duhovne obnove i proslave novih početaka i

redovničkih obljetnica – dragocjene prigode za rast u zajedništvu i posvećenom životu.

Na poticaj biskupskog vikara za Trebinjsko-mrkansku biskupiju i župnika župe Trebinje don Ante Luburića 10. svibnja 2025. godine proslavljena je stota godišnjica dolaska sestara u Trebinje. Četrdesetak sestara hodočastilo je u Trebinje kako bi otrgle zaboravu spomen na plemenit i plodan rad sestara u tome gradu. Euharistijsko slavlje predvodio je don Ante Luburić, a liturgijsko pjevanje animirao je provincijski zbor. Prigodno predavanje o dolasku,

djelovanju i progonu sestara iz Trebinja održala je s. Natalija Palac. Zahvaljujući darovateljici, gđi Vici Polz, koja je svoju imovinu darovala našoj zajednici i tako omogućila ne samo smještaj nego i uvjete za poslanje sestara, one su se 1925. nastanile u Trebinju. Svojim su djelovanjem – kroz Dječji vrtić, Žensku stručnu školu i internat – ostavile duboki trag na duhovnom, kulturnom i prosvjetnom području. Sve su djelatnosti prekinute dolaskom komunističke vlasti 1945. godine, a kuća je 1949. nacionalizirana i sestre su napustile Trebinje.

Dana 17. svibnja 2025. u samostanu sv. Franje u Bijelom Polju održana je završna duhovna obnova za sestre Provincije. Sudjelovalo je više od stotinu sestara, a program je uključivao molitvu u perivoju sv. Franje, predavanje, euharistijsko slavlje... Posebna pažnja posvećena je osvrtu s. Natalije Palac na najvažnije izmjene našega zakonodavstva te uručanju obnovljenih Konstitucija i Odredaba Družbe. Na ruševinama starog samostana, što su godinama čuvale sjećanje, ponovno se upalio plamen nade. Godine 2023. otpočeli su radovi na projektu rušenja i sanacije devastiranih objekata koji su dobili novu svrhu. U tu obnovljenu kuću, "vratio" se sv. Franjo – kameni kip postavljen 1973. godine u klausturu prijeratnog samostana u Bijelom Polju. U procesiji je iz novog samostana prenesen i postavljen na staro postolje i gotovo na isto mjesto. Nosile su ga sestre iz zadnjeg predratnog bjelopoljskog novicijata. Nakon sv. mise uslijedio je blagoslov kapelice i obnovljenih prostorija samostana, stambenog i memorijalno-galerijskog dijela.

Koncem svibnja u tim je obnovljenim prostorima otvorena *Paxa House* – (prva) kušaonica maslinovih ulja u Bosni i Hercegovini. Osim degustacije našega vrhunskog maslinovog ulja i drugih hercegovačkih ulja, kušaonica u svom prodajnom prostoru nudi i druge proizvode lokalnih proizvođača.

Svake se godine u mjesecu rujnu *obnavlja lice* naše Provincije: sestre juniorke obnavljaju privremene zavjete, a djevojke u početnom odgoju započinju nova odgojna razdoblja – kandidature, postulature, novicijata, polaganja

prvih zavjeta. Uz naše tri novakinje, koje su položile prve zavjete, redovničko je odijelo obukla s. Celeste Antonela Valdez i položila prve zavjete u ruke svoje provincijske predstojnice s. Isabel Fernandez. S. Celeste je, nakon završene godine postulaturne u Argentinsko-urugvajskoj provinciji, započela godinu novicijata u kući odgoja u Bijelom Polju. Nakon polaganja zavjeta s. Celeste vratila se u svoju Provinciju.

Rujan je obilježio i početak nove pastoralne i školske godine uz različite susrete i pripreme za nadolazeće aktivnosti. Posebno smo to doživjele u našem novom samostanu na Širokom Brijegu gdje smo jedno krilo kuće ustupile osnovnoj školi Široki Brijeg, uz ponudu produženog boravka.

Osim mladih sestara, okupljenih na kongregacijskim susretima, i druge su sestre Provincije tijekom Jubilarne godine hodočastile u Vječni grad. Ipak, posebna milost bijaše biti među onim tisućama hodočasnika na Trgu sv. Petra od 8. do 11. listopada i sudjelovati u proslavi Jubileja posvećenoga života. I dok na ovoj zemlji, ne samo u jubilejskoj godini, hodimo kao hodočasnice nade, i mi smo, kako je to tijekom proslave Jubileja istaknula s. Simona Brambilla, “poput mnogih *jobela*, svaka sa svojim jedinstvenim i neponovljivim zvukom, pozvane zajedno svirati simfoniju Jubileja nade“, simfoniju radosti, života.

S. Magdalena Šarić

Argentinsko-urugvajska provincija

Ove godine 2025. proslavljena je 90. obljetnica osnutka Provincije sv. Josipa, Argentina-Urugvaj. Glavno slavlje bilo je 15. srpnja u zajednici “Santa Clara” u San Francisco del Laishí, u pokrajini Formosa. Ovo je mjesto izabrano jer je kapelica ove zajednice proglašena jubilejskom crkvom u Jubilarnoj godini. Kao i cijela Družba, Provincija svetog Josipa plod je mnogih snova, žrtava, nastojanja i molitava naših prvih sestara u njihovoj želji da šire Božje kraljevstvo. Tijekom cijele godine molimo za vječni pokoj sestrama koje su nam prethodile, a za nas molimo milost da ostanemo vjerne primljenoj karizmi i poslanju odgajanja djece i mladih u duhu Majke Margarite, uvijek slaveći Boga u služenju braći i sestrama. Nekoliko mjeseci prije slavlja započele su duhovne i materijalne pripreme. U velikoj dvorani zajednice s puno pažnje, ljubavi i divljenja postavljena je izložba slika s. Alfonse Tratnik (podrijetlom iz Slovenije, preminule u gradu Formosa 27. prosinca 1986.). Svi se slažu da nije bila samo redovnica, nego istinska velika umjetnica! Nadahnutom je dušom na svojim platnima izrazila iskustvo svoje vjere, nježnosti, radosti, predanosti i ljubavi. Bilo je izloženo dvanaest njezinih slika.

Na proslavi su sudjelovali biskup biskupije Formosa, mons. José Vicente Conejero, župnik p. Gustavo Punzó, gradonačelnik g. José Lezcano, sestre iz različitih zajednica i sestre Provincije Uznesenja Marijina, te učiteljice iz škola Santa Clara i Santa Isabel. Sudjelovali su i članovi obitelji, prijatelji i dobročinitelji.

Sa zahvalnošću su spominjani brojni darovi Božje providnosti. Održana su dva

izlaganja: “Počeci” i “Duhovnost – dar”, koje su predstavile naše sestre i jedna učiteljica. U podne su svi prisutni – sestre, učitelji i prijatelji – u procesiji prošli kroz Jubilejska vrata crkve na svečano misno slavlje koje je predvodio mons. Vicente Conejero. Bio je to dan pun uspomena, zahvalnosti i velike radosti. Sestre su zahvalile svima koji su pripremili proslavu te hvalile Gospodara povijesti za primljene blagoslove Božje ljubavi.

Iako je ova obljetnica snažno obilježila godinu, život naših zajednica teče uobičajenim ritmom.

Nastavljamo provoditi proces ujedinjenja dviju južnoameričkih provincija. Dana 10. travnja stigla je sestra María Angélica Medina, vrhovna savjetnica, s poslanjem pratiti proces razlučivanja u vezi s kućama i ustanovama obiju provincija. Posjetila je svaku zajednicu i održala zajednički susret molitve i razlučivanja. Zahvaljujemo sestri Maríi Angélici na njezinoj dragocjenoj suradnji.

U zajednici Santa Clara, Laishí, od 18. do 24. srpnja održane su godišnje duhovne vježbe za sestre. Vodio ih je fra Marcelino Aquino, OFM, a sudjelovalo je 13 sestara. Zahvaljujemo Bogu za ovu milost!

Još jedan razlog radosti i zahvalnosti Gospodinu bio je dan kada je s. Celeste Valdez završila svoj novicijat u Bijelom Polju i 17. rujna 2025. položila prve redovničke zavjete. Stoga je provincijska predstojnica s. Isabel Fernández putovala u Bijelo Polje i primila zavjete s. Celeste.

Na X. susretu odgojiteljica Družbe održanom u Asizu u mjesecu kolovozu sudjelovala je s. Adelaida Ferreyra. U listopadu je s. Celeste Valdéz sudjelovala na II. susretu sestara s privremenim zavjetima u Rimu. Ova iskustva milosti i blagoslova, u davanju i primanju, obogatit će našu Provinciju.

Povodom Jubileja posvećenog života, ujedinjujući se sa svim posvećenim osobama svijeta, imale smo priliku sudjelovati na susretima održanima po biskupijama. Prema sinodalnoj metodi razlučivanja i dijaloga u Duhu, razmatrali smo i molili nad Riječju te odgovarali na pitanja koja prožimaju jubilejski hod: Gdje nas Duh poziva da rastemo? Što trebamo napustiti ili promijeniti? Koje nove poticaje osjećamo za posvećeni život?

Zajedno s oduševljenjem za življenje naših pojedinačnih karizmi, zahvalili smo za bogatstvo i raznolikost posvećenog života, radost različitosti i svjedočanstvo novoga života kao hodočasnika nade.

Krajem rujna održana je Provincijska skupština, "posljednja" za Provinciju svetog Josipa, tijekom koje smo imale priliku razmijeniti mišljenja o putu i budućnost naših zajednica i ustanova te s radošću prepoznati Božju providnost koja nas je nosila, vodila i obilno blagoslivljala na našem putu. Na završetku Skupštine, iz dubine srca, zahvalno smo zapjevale Psalm 138,8: *...Gospodine, vječna je ljubav tvoja: djelo ruku svojih ne zapusti!*

S. Marta Perna i s. Rosa Vega

Bosansko-hrvatska provincija

Od posljednjeg broja Lista Družbe, život naše Provincije tekao je u ritmu zahvalnosti, susreta i novih početaka. U molitvi i radu, u svakodnevici i slavljinama, osjećale smo prisutnost Gospodina koji vodi, nadahnjuje, krijepi, obnavlja...

Mjesec svibanj bio je ispunjen brojnim susretima u duhu franjevačke jednostavnosti i zahvaljivanja, osobito u godini obilježavanja 800. obljetnice *Pjesme stvorova* sv. Franje Asiškoga. U našem samostanu u Livnu održan je provincijski susret sestara s privremenim zavjetima na temu *Radost, nada i zahvalnost u našem životu i u životu sv. Franje*. Bilo je to vrijeme iskrenog dijeljenja, zajedničke molitve i promišljanja o pozivu kao daru i savezu koji Bog svakodnevno obnavlja. Od 6. do 8. svibnja, u zajednici u Rwentobu (Uganda), održan je susret za djevojke koje razmišljaju o redovničkom pozivu. U istom duhu, neposredno uoči Nedjelje Dobrog Pastira, u Varešu je organiziran susret na kojem su mladi kroz molitvu, pjesmu i radionice promišljali o *Pjesmi stvorova* i ljepoti stvorenoga svijeta. Istoga dana, u Maloj školi u Varešu, održana je radionica i duhovna priprava za prvopričesnike i njihove roditelje.

Ljetni mjeseci također su bili ispunjeni susretima: molitveno duhovsko bdijenje u Bugojnu pod geslom *Duše Sveti, mi te trebamo*, Dječje ljeto u Bugojnu, Franjevački hod Bosne Srebrene, te brojni drugi susreti s mladima i obiteljima u našim zajednicama. Kraj ljeta obilježio je susret za djevojke pod geslom *Sa svim stvorenjima slavi Gospodina*, održan od 19. do 21. rujna 2025. u župi Dobretići.

Duh zajedništva nastavio se i u drugim događajima toga razdoblja. Na Međunarodnom Kapitulu na rogožinama u Asizu, koji je okupio franjevačku obitelj iz cijeloga svijeta, sudjelovala je naša s. Samuela Klaić. Asiz je, također, od 16. do 24. kolovoza bio mjesto susreta odgojiteljica i sestara aktivnih u pastoralu zvanja u našoj Družbi. U ozračju rada, molitve i razmjene iskustava, sestre su tražile nove putove i pristupe u odgoju i pratnji mladih današnjeg vremena. Početkom listopada naše su najmlađe sestre sudjelovale na II. susretu sestara s privremenim zavjetima i I. susretu sestara do pet godina od doživotnih zavjeta, održanom u Rimu pod geslom *Nada ne postiđuje* (Rim 5,5). Posebna radost i milost za naše najmlađe sestre bilo je sudjelovanje u proslavi velikog Jubileja Crkve zajedno s novim papom Lavom XIV.

U dalekoj Ugandi naša misionarka s. Elizabeta Žuljević završila je osmomjesečni tečaj za odgojiteljice, čime je upotpunila svoje znanje i iskustvo u području formacije budućih sestara.

Proteklih mjeseci slavile smo i obljetnice naših zajednica, šezdeset godina prisutnosti sestara u Jajcu i dvadeset i pet godina samostana Presvetog Trojstva te šezdeset godina djelovanja u Mainzu.

Jednako tako, slavlje jubileja redovničkog života sestara, kao i obnova zavjeta sestara juniorki, pridonijeli su ozračju radosti i zahvalnosti Bogu u našim zajednicama u Kloštru Ivaniću, Fojnici, Varešu, Gornjoj Tramošnici i u Zagrebu. Sedamdesetu obljetnicu obilježila je s. Bernardica Sučić, a šezdesetu s. Jeronima Pranješ, s. Leopolda Čović, s. Božana Gagulić, s. Bernardina Brajinović i s. Dobroslava

Antunović. Zlatni jubilej proslavile su s. Luja Marković, s. Ana Jozić, s. Ana Šarić, s. Tonka Puškarić, s. Mara Puškarić, s. Marija Barišić i s. Jozefina Franjković. U provincijalnoj kući u Sarajevu slavile smo srebrni jubilej s. Samuele Klaić. Njihov život i služenje podsjećaju nas da vjernost nije trenutak nego svakodnevni izbor, da je svaki dan prilika za novo “da” Gospodinu.

Svoje prve korake u samostanu u Kloštru Ivaniću započela je kandidatka Ivona Grabovac. Zahvaljujemo Bogu za nju, kao i za naših šest sestara koje su završile svoj zemaljski hod: s. Ignacija Tomić, s. Pacifika Antolović, s. Vitomira Jurić, s. Bernardina Brajinović, s. Vjenceslava Barun i s. Magdalena Pranjić. Bogu zahvaljujemo za život svake pojedine, za njihovu ustrajnost na Kristovu putu i molimo im vječni pokoj.

Slaveći 800. obljetnicu *Pjesme stvorova*, zajedno sa sv. Franjom hvalimo i blagoslivljamo Gospodina za dar zajedništva, za plodove proteklih mjeseci i za svaki novi korak koji nas poziva da živimo kao hodočasnice nade – u jednostavnosti, radosti i ljubavi.

S. Ivana Pavla Dominković

Paragvajska provincija

U okviru Jubileja nade, koji je proglasio papa Franjo, od 24. prosinca 2024. do 6. siječnja 2026., intenzivno smo proživjele naš Jubilej, kako u našim redovničkim zajednicama, tako i u odgojnim ustanovama. Dana 1. kolovoza, uz blagdan Gospe od Anđela, u gradu Pedro Juan Caballero, dvije odgojne ustanove kojima upravljaju naše sestre udružile su se i uputile na hodočašće sa svim učiteljima, učenicima i roditeljima prema Jubilarnoj crkvi župe Gospe od brze pomoći, kojom upravljaju oci redemptoristi.

Euharistiju je predvodio otac Hernán Eguzquiza, TOR. Prethodno su, u prostorima obje ustanove, učenici trećeg razreda škole Svete Marije Anđeoske održali kateheze za djecu i mlade, objašnjavajući znakove Jubileja i kako primiti oprost. Osim toga, ponuđena je dvodnevna mogućnost za ispovijed za cijelu zajednicu, za koju je bilo na raspolaganju više svećenika. Slične su aktivnosti provedene i u školi Svete Obitelj u Lambaréu te u školi Sv. Franje Asiškog u Paraguaríju. Također, naše starije sestre iz zajednice Santa Inés imale su priliku na kraju duhovnih vježbi u rujnu hodočastiti u Katedralu u Asunciónu kako bi primile jubilarni oprost.

Od 5. do 11. listopada naše sestre Katia Nazareth Osorio i Aida Luz Torales sudjelovale su na kongregacijskom susretu mladih sestara u Rimu. Ispričale su da su se prvih dana susrele na Antonianumu, gdje im je fra Michel Sardella ponudio poticajna razmišljanja o izazovima i nadama

posvećenog života danas i u budućnosti. Pozvao ih je da razmisle o prvenstvu Božje ljubavi i o važnosti iskustva pomirenja, podsjećajući da je oprost u središtu franjevačkog a i cijelog posvećenog života. Govorio je također o korištenju tehnologije i životu u sestrinstvu, pomažući im da razmisle kako umjereno i promišljeno integrirati digitalne medije u posvećeni život.

Također su imale priliku poslušati s. Veroniku Verbič, vrhovnu predstojnicu, koja je predstavila temu "Moj i naš trajni odgoj". Naglasak je stavila na poziv, dajući primjere iz

Svetog Pisma, kako Staroga tako i Novoga zavjeta. Objasnila je da je redovničko zvanje poziv na sve dublje zajedništvo s Kristom, besplatan dar koji zahtijeva slobodan i besplatan odgovor. Istaknula je da je trajni odgoj proces trajno usmjeren odluci slijediti Krista, koji je glavni inicijator formacije i koji pruža potrebne milosti na putu formacije. Sudjelovale su i na misi Jubileja posvećenog života, koju je predvodio papa Lav XIV., na molitvi krunice za mir pred hodočasničkom slikom Gospe Fatimske donesene iz Portugala, te na molitvenom bdijenju za posvećeni život – trenucima koji su ojačali njihov osjećaj pripadnosti općoj Crkvi. Za njih i za svaku sudionicu to su bili intenzivni dani, puni unutarnjih i vanjskih aktivnosti, zgusnutog programa, ali ispunjeni milošću. Vratile su se sa željom nastaviti njegovanje svojeg molitvenog života, svog odnosa s Isusom i zauzetosti u zajedničkom životu kao prostoru u kojem Božja ljubav postaje vidljiva i plodna.

Na provincijskoj razini nastavljamo proces ujedinjenja s Provincijom svetog Josipa. Preporučujemo se u molitve svake od vas, kako bismo, podržane i ojačane od Gospodina, mogle nastaviti svjedočiti Kraljevstvo Božje svojim životom kao školske sestre franjevke.

S. Eva Arévalo Coronel

Rimska delegatura

U ovoj Jubilarnoj godini mi, sestre Rimske delegature, iskusile smo trenutke istinske milosti koje nam je Gospodin darovao kao dragocjenu priliku za rast u vjeri, osobnoj i zajedničkoj.

U subotu, dana 10. svibnja 2025., zajedno sa sestrama iz Generalne kuće, hodočastile smo u Baziliku svetog Pavla izvan zidina i u Gospino svetište *Divino Amore*. Hodočašće je pratio i animirao nadbiskup mons. Piero Coccia. Nakon blagoslova ispred bazilike, ispred veličanstvenog kipa svetog Pavla, uputile

smo se, moleći hodočasničke psalme, prema Svetim vratima, prolazeći ih u tišini, duboko ganute. U sabranoj i mističnoj polutami bočne lađe, u procesiji i uz molitvu Litanija svih svetih, stigle smo do krstionice, gdje smo obnovile svoja krsna obećanja i redovničke zavjete, a potom zastale u tihoj molitvi, pripremajući se za euharistijsko slavlje. U sabranosti, molitvi i pjesmi sudjelovale smo na svetoj misi u obližnjoj kapelici svetog Benedikta Opata.

Na IV. vazmenu nedjelju, posvećenu molitvi za duhovna zvanja, nadbiskup Coccia pozvao nas je da oslušujemo Gospodina, koji i danas poziva, te da ustrajno molimo za nova i sveta zvanja u Crkvi, osobito u našoj Družbi.

Posebna zahvala bila je upućena Gospodinu za izbor pape Lava XIV. i njegovu petrovsku službu. Nakon svete mise uputile smo se u Svetište *Divino Amore*, gdje smo proživjele trenutke marijanske pobožnosti

i sestrinske povezanosti. Zajedno smo blagovale skroman ručak u dvorani pokraj Svetišta, ljubazno ustupljenoj od sestara Kćeri Gospe od Božanske Ljubavi, kojima izražavamo iskrenu zahvalnost za srdačno gostoprimstvo. Bila je to i dragocjena prilika da bolje upoznamo njihovu Družbu i njezinu karizmu u službi Crkve. Hodočašće je završilo molitvom Prve večernje u jednoj od špilja Svetišta.

Dana 13. rujna 2025., u zajednici na Farnesini, zajedno sa sestrama iz Generalne kuće, proživjele smo dan slavlja, molitve i zahvalnosti za 156 godina postojanja Družbe, za 75. obljetnicu redovničkog života s. Celine Sarić i 50. obljetnicu s. Ivanke Botice – svijetle znakove vjernosti Gospodinu. Vrhunac proslave bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio mons. Piero Coccia uz koncelebraciju oca Carla, kapelana zajednice. Liturgijsko pjevanje animirale su sestre pod vodstvom maestre Doris Marinčić. Vrhovna predstojnica s. Veronika Verbič,

nakon srdačnog pozdrava koncelebrantima, zahvalila je slavljenicama za sve dobro koje su s ljubavlju i predanošću ostvarile u svojim službama. Zahvalila je Gospodinu za dar utemeljiteljice Majke Margarite, za brojne sestre koje su nam prethodile, pružajući jasno i hrabro svjedočanstvo vjernosti i služenja Bogu i bližnjemu; za mnogostruke načine na koje se karizma utjelovila te za Družbu čije smo baštinice danas, nakon 156 godina postojanja. Pozvala nas je da se s punim povjerenjem predamo Božjem planu, povjeravajući mu svoju budućnost te da molimo za dar svetih zvanja. Slavlje je bilo intenzivno i radosno,

nakon čega je uslijedio agape, obnavljajući zahvalnost Gospodinu za život i svjedočanstvo s. Celine i s. Ivanke, za našu Družbu i za vjernost i autentičnost franjevačkog duha koji sestre očituju u različitim krajevima svijeta.

Od 5. do 12. listopada, u našoj Kući za odmor “Cristo Re” na Piazza Caprera, održan je Drugi susret sestara s privremenim zavjetima i Prvi susret sestara do pet godina nakon doživotnih zavjeta, na temu: “Nada ne postiđuje” (Rim 5,5). Sudjelovalo je dvadeset i pet sestara naše Družbe zajedno s Vrhovnom upravom.

Sestra Marija Perić, kućna predstojnica, pobrinula se da se svaka sestra osjeća ugodno, prihvaćeno i “kao kod kuće”. Naglašavajući važnost jedinstva i pripadnosti Družbi, upoznala je mlade sestre s poviješću kuće – mjesta bogatog uspomnama – gdje je vrhovna predstojnica majka M. Terezija Hanželič pronašla utočište nakon izgnanstva iz Maribora u vrijeme Drugoga svjetskog rata. Ispriopjerala je

mladim sestrama o životu prvih sestara u Rimu, koje su se kao prognanice susrele sa Svetim Ocem Pijom XII., koji im je darovao kalež koji se i danas čuva u kućnoj kapelici. Naglasila je kako spomen na sestre koje su nam prethodile nikada ne smije izbljedjeti.

Zajednica na Piazza Caprera pobrinula se da ozračje bude ispunjeno mirom, jednostavnošću i obiteljskom toplinom. Mlade su sestre s radošću prihvatile ovo okruženje, izražavajući svoju zahvalnost usmeno i pismeno. Istaknule su se složnošću, vedrinom i raspoloživošću u svakodnevnim službama, olakšavajući život i rad zajednice. Uočile smo ljepotu njihovih osmijeha, njihovo oduševljeno sudjelovanje i snažan osjećaj odgovornosti. Molitva i razmatranje o nadi, ukorijenjenoj u vjeri u Uskrsloga, pratile su dane provedene zajedno.

Njihova prisutnost, zajedno s članicama Vrhovne uprave, ostavila je u nama svježinu života, ljepotu dijeljenja zajedničkog života i molitve. I za nas je ovo bilo vrijeme istinskog duhovnog rasta. Zajednica na Piazza Caprera od srca zahvaljuje svim sestrama, sudionicama iz različitih provincija, vrhovnoj predstojnici s. Veroniki Verbič i njezinu Vijeću na njihovoj nazočnosti i blizini.

Od 19. do 26. listopada u Generalnoj kući u Grottaferrati održane su duhovne vježbe pod vodstvom don Flavia De Pascalia. Sudjelovalo je devet sestara iz Delegation i tri članice Vrhovne uprave. Srdačno primljene od zajednice, iskusile smo milost razmatranja Božje riječi, obnovljene predanosti osobnoj i zajedničkoj molitvi, sudjelovanja u svakodnevnom euharistijskom slavlju te velikodušnosti naših sestara. Uživale smo u ozračju istinskoga sestrinstva, što nas je potaknulo, izazvalo i obnovilo u Kristu i učvrstilo u pripadnosti Družbi.

Jubilarna godina bliži se svome kraju. U ovom milosnom vremenu naše su zajednice primale poznanike, prijatelje i rodbinu koji su hodočastili u Rim za Jubilej. Raspoloživost sestara te briga za duhovne i materijalne potrebe ostavili su u svima trag dobrote.

Odazivajući se pozivu pape Lava XIV. da se moli za mir u svijetu, zajednice Delegation sudjeluju u raznim predloženim inicijativama, koliko im je moguće, te ustrajno mole, svjesne da molitva ima snagu oblikovati savjest i usmjeravati postupke prema miru.

Zahvaljujemo Gospodinu za ovo milosno vrijeme, življeno kao put rasta u vjeri, prožeto duhom zajedništva, dijeljenja i suradnje te nastavljamo gledati naprijed s "nadam koja ne postiđuje".

S. Lucia Vrdoljak Colo i s. Ruža Jukić

ŽIVOT – POSLANJE – SVJEDOČENJE

Predstavljamo rad s mladima Provincije Presvetog Srca Isusova

Odgoj i duhovno praćenje mladih

Izvornu karizmu svoje Družbe – odgoj i duhovno praćenje mladih u svjetlu evanđelja sestre naše Provincije od samih su početaka nastojale ostvariti u neposrednom radu s mladima. Karizma, sažeta riječima “odgajati mladež i obavljati druga apostolska djela u službi Crkve”, usmjeravala je njihovo djelovanje kroz školstvo, katehezu, župni apostolat i duhovne obnove.

U radu s mladima sestre su uvijek polazile od vlastitog svjedočkog života i franjevačke duhovnosti, nastojeći mladima približiti ljepotu nasljedovanja Krista i vrijednosti evanđeoskog života. U duhu crkvenih smjernica, sestre prepoznaju pastoral mladih kao poziv na blizinu, praćenje i zajedništvo, prema riječima pape Franje: “Crkva ne treba samo mlade za budućnost, nego i sada; njihova prisutnost i energija dar su koji oživljava Crkvu” (*Christus vivit*, 178).

Kako bi se rad s mladima bolje strukturirao i koordinirao, unutar Provincije, 2002. godine osnovana je Sekcija za apostolat mladih.

Sekcija je proizišla iz višegodišnjeg djelovanja Vijeća za odgoj i apostolat zvanja te iz želje da se apostolat mladih proširi, osuvremeni i uključi veći broj sestara i mladih. Njezina je svrha promicati duhovni i ljudski rast mladih u svjetlu evanđelja, približiti im franjevačku duhovnost, pratiti ih i pomagati u razlučivanju životnog poziva te poticati zajedničke susrete, duhovne obnove i formacijske programe na razini Provincije. Djelokrug rada Sekcije obuhvaća organizaciju duhovnih i formativnih

susreta za mlade i djevojke, suradnju sa župama i biskupijskim uredima za mlade, koordinaciju rada sestara koje djeluju u školama, župama i katehetskim skupinama, kao i osmišljavanje novih programa i materijala za rad s mladima te poticanje njihova sudjelovanja u franjevačkim i crkvenim inicijativama.

Rad s mladima u Provinciji ima dugu i bogatu povijest.

Prvi susreti za djevojke započeli su 1979. godine u provincijskoj kući u Splitu, s ciljem pomoći u razlučivanju životnog poziva. Od 1984. sestre su preuzele voditeljsku ulogu, a susreti su se proširili i na druge župe i mjesta poput Paga, Vrlike, Imotskog i Unešića. Osnutkom Vijeća za početni odgoj i apostolat zvanja 1987. godine rad s mladima dobiva stabilniji okvir.

Tijekom devedesetih godina naglasak je stavljen na kontinuitet duhovnih obnova, pripremu tematskih sadržaja te suradnju sa svećenicima i laicima. Održavali su se redoviti susreti kandidatkinja i djevojaka u potrazi za pozivom, izrađivali promotivni materijali, a od 1990. nadalje organizirani su i susreti s roditeljima kandidatkinja.

Novo razdoblje započinje 2022. godine osnutkom Sekcije za apostolat mladih, čime se rad dodatno obogaćuje i produbljuje. U brojnim samostanima, osobito u Zagrebu, na Jordanovcu, održavaju se trodnevni duhovno-formativni susreti za djevojke i mladiće. Posebno su značajne jednodnevne duhovne obnove i molitvene večeri, ljetni i adventski susreti pod geslom *Dodi i vidi*, hodočašća, ljetni kampovi te sudjelovanje na Nadbiskupijskim i Nacionalnim susretima mladih. Sestre organiziraju i radionice o pozivu i vrijednostima posvećenog života u školama i župama, nastojeći uvijek ostati blizu mladima i odgovoriti na njihove stvarne potrebe.

Danas sestre imaju različite oblike apostolata u radu s mladima: u župama vode katehezu, zborove i molitvene skupine, u školama poučavaju vjeronauk i prate učenike u njihovu duhovnom rastu, a redovito organiziraju duhovne obnove, hodočašća i radionice. Također su prisutne i na mrežnim platformama. Unatoč odlaska velikog broja sestara u mirovinu i dalje nastavljaju svoje poslanje u duhu evanđeoske blizine i svjedočkog života, vjerujući da upravo osobni kontakt, jednostavnost i prisutnost otvaraju srca mladih za susret s Bogom.

Apostolat mladih i dalje ostaje jedno od prioritetnih područja djelovanja naše Provincije. U duhu franjevačke jednostavnosti i radosnog svjedočanstva, sestre žele stvarati prostore u kojima mladi mogu rasti u vjeri, prepoznati svoj poziv i otkriti ljepotu života po Evanđelju.

S. Danijela Kovačević

Izdaje:
Provincijalat
Provincije Presvetoga Srca Isusova
školskih sestara franjevačka Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9
Tel.: 021/ 319-805
Faks: 021/ 319-358

E-mail:
skolske-sestre-franjevke@st.ht.hr

web:
skolske-sestre-franjevke.hr

Odgovara:
s. Lidija Bernardica Matijević

Uredništvo:
s. Marina Fuštar
s. Natanaela Radinović
s. Mirjana Puljiz

Naslovnica:
s. Karolina Bašić

Oblikovanje:
Silvio Družević

Tisak:
Jafra-print d.o.o.

